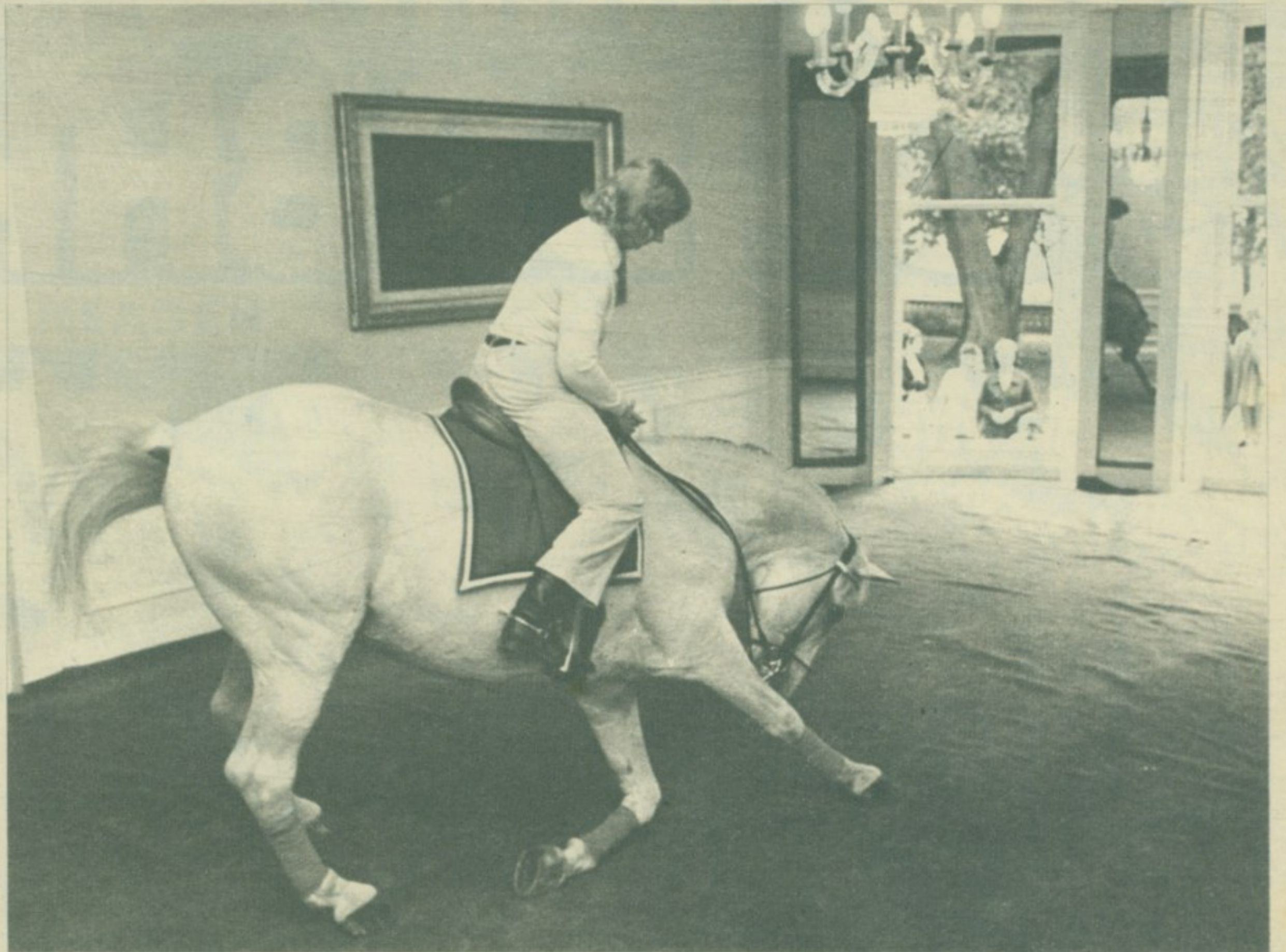

ДОГОДИЛО СЕ...

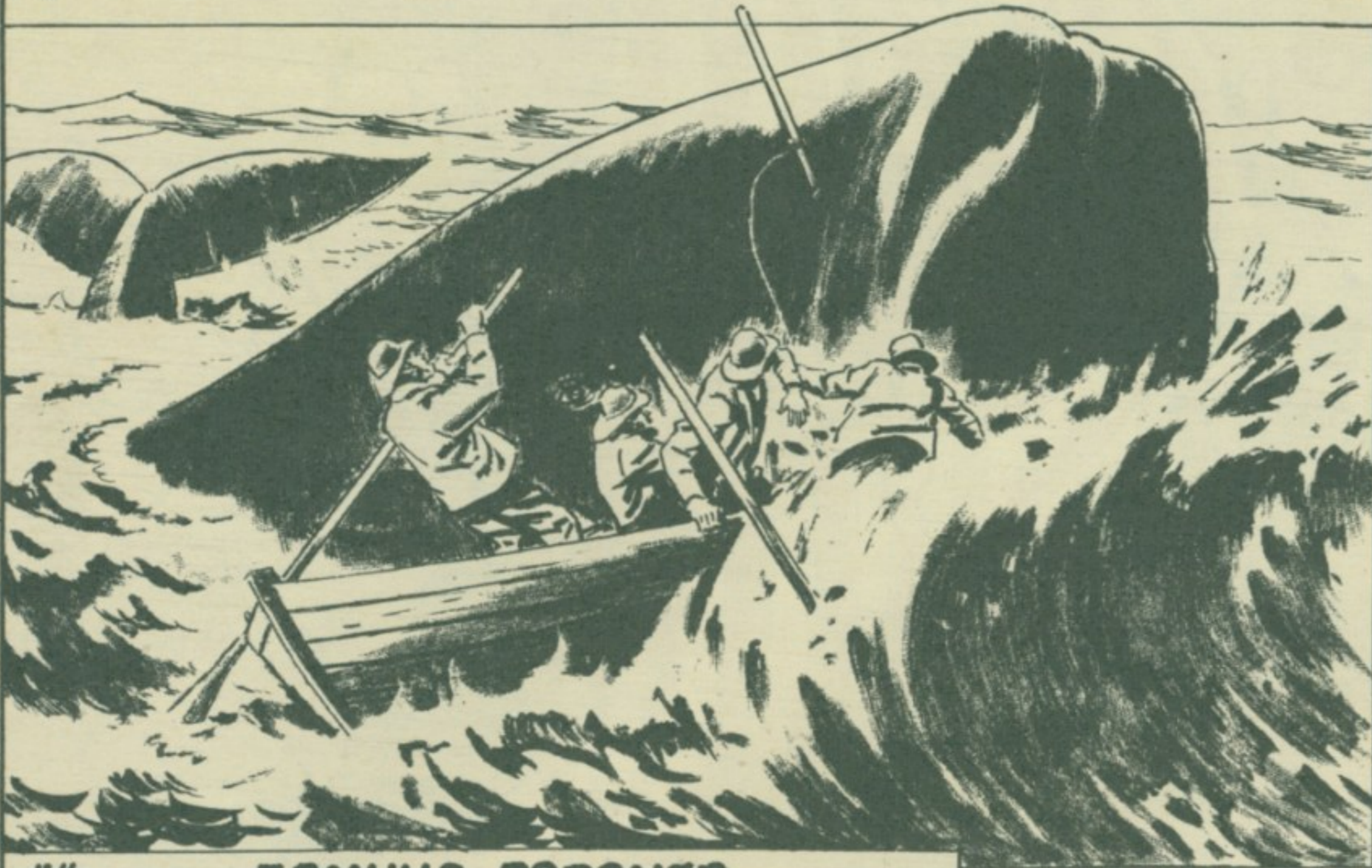

СМЕТЛИШТЕ ПРЕД ДВОРОМ. — Због недавног штрајка радника службе за одржавање чистоће, који су тражили повећање плата, Лондон је био буквално затрпан ђубретом. Да би нагнао владу да што пре реши овај проблем, Сесил Вотер је донео пред краљичину палату смеће што се накупило у његовом стану.

КОЊ У САЛОНУ. — Не виђа се сваког дана коњ тежак пола тоне који уз музику игра у салону. Али Ерга, бели ждребац-липицанер, нијеобичан коњ. У свој животопис он може да упише 5 година обуке у чувеној бечкој школи јахања и 6 година у чувеном Шумановом циркусу у Копенхагену. Од Ерге сад желе да направе звезду кабареа. И да би проверили да ли подови дворана могу издржати његову тежину, одвели су га на „игранку“ у дворец Сјверби у Јоркширу.

Риплеу Вероватни ишли не!

КАПЕТАН ЕДМУНД ГАРДНЕР, ВЛАСНИК БРОДА ЗА ЛОВ НА КИТОВЕ „ВИНДОУ“, СТАЈАО ЈЕ НА ПРАМЦУ ЧАМЦА КАДА ЈЕ ЈЕДАН ЧИНОВСКИ КИТ, КОГА ЈЕ ВЕК БИО ПОГОДИО ХАРПУНОМ, СКЛОПИО ЧЕЛУСТИ ОКО КЛУНА ЧАМЦА И — КАПЕТАНА! КИТ ЈЕ ПРОРУТАО ОДАВЉЕНУ ПРАМЦАНУ ДАСКУ АЛИ ЈЕ КАПЕТАН УСПЕО ДА МУ УМАКНЕ МАДА ЈЕ ИМАО НАПРАУ ЛОБАЊУ, ПОТПУНО СМРСКАНУ ЈЕДНУ РУКУ И ПОЛОМАЊЕНЕ КЛУЧИНЕ КОСТИ. ПОСЛЕ ТЕ НЕСРЕКЕ ГАРДНЕР ЈЕ ЖИВЕО ЈОШ 59 ГОДИНА. (21. ФЕБРУАР 1816.)

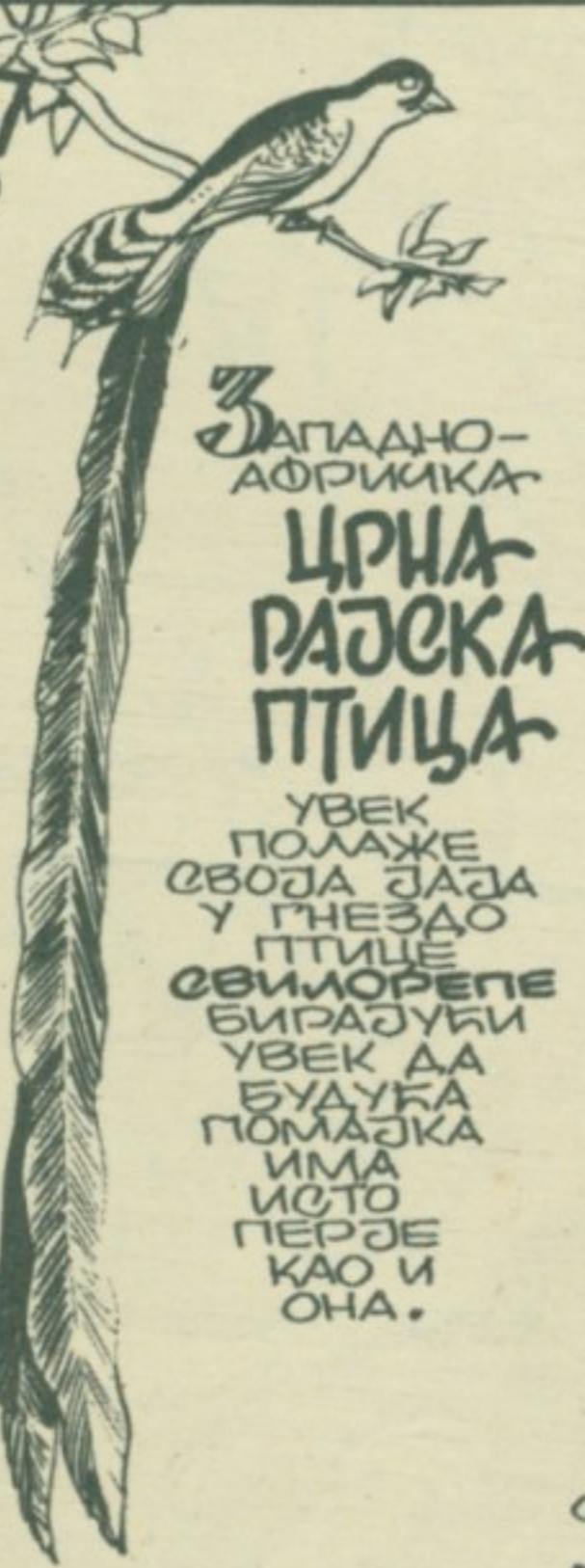

СТАНОВНИЦИ АЛПСКИХ ПРЕДЕЛА ВЕРУЈУ ДА БЕЛА ДИВОКОЗА ДОНОСИ СМРТ. СУДЕБЕРНИ ЛОВЦИ ТВРАЕ ДА РЕ СВАК КО УБИЈЕ БЕЛУ ДИВОКОЗУ УМРЕТИ ТЕ ГОДИНЕ.

ЗЕЛЕНИ ТУНЕЛ

У ЕНГЛЕСКОМ ГРАДУ МЕЛБУРНУ НАЛАЗИ СЕ ТУНЕЛ ОД ТИСОВОГ ДРВЕКА ДУГАЧАК ПРЕКО 100 МЕТАРА.

ЗАПАДНО-АФРИКА ЦРНА РАЈСКА ПТИЦА

УВЕК ПОЛАЗЕ СВОЈА ЈАЈА У ГНЕЗДО ПТИЦЕ СВИЛОРЕПЕ БИРАЈУЋИ УВЕК ДА БУДУКА ПОМАЈКА ИМА ИСТО ПЕРЈЕ КАО И ОНА.

ЏОЗЕФ ДРАРИ (1776-1841)

ПРОФЕСОР У ХАРОУ (ЕНГЛЕСКА) ЗНАО ЈЕ НАПАМЕТ СВА ДЕЛА ВИРГИЛИЈА, ХОРАЦИЈА И ЛУКАНА — УКУПНО 2.500 СТРАНИЦА ЛАТИНСКОГ ТЕКСТА. ЈЕДНОМ, ДОК ЈЕ ПЕШИЦЕ ИШАО ИЗ ХАРОУА ДО ИТОНА, КОЈЕ ДЕЈЕ 24 КИЛОМЕТРА, ИЗГОВОРИО ЈЕ 8.000 СТИХОВА ИЗ ЛУКАНОВОГ ЕПА „ФАРСАЛИЈА“.

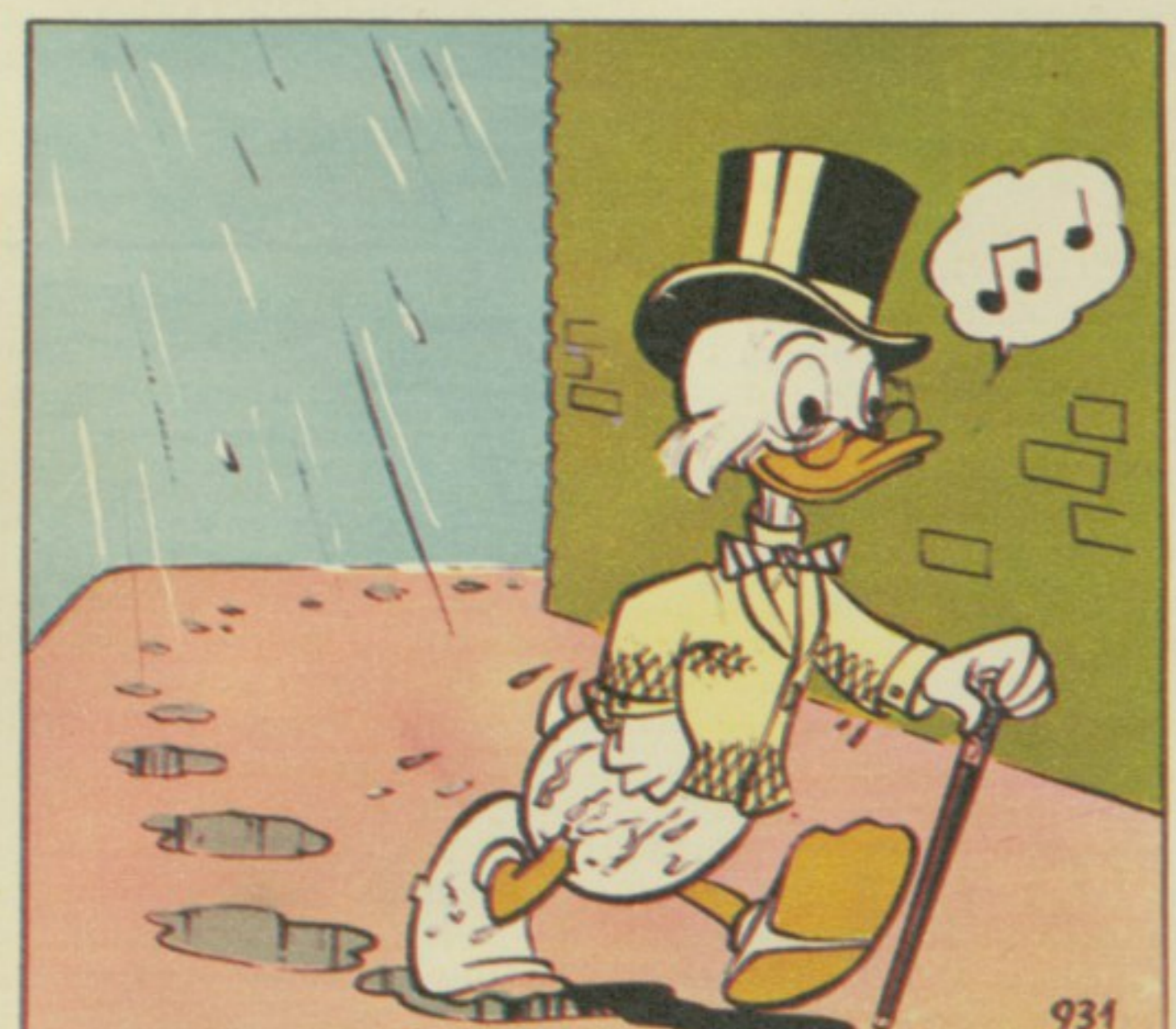

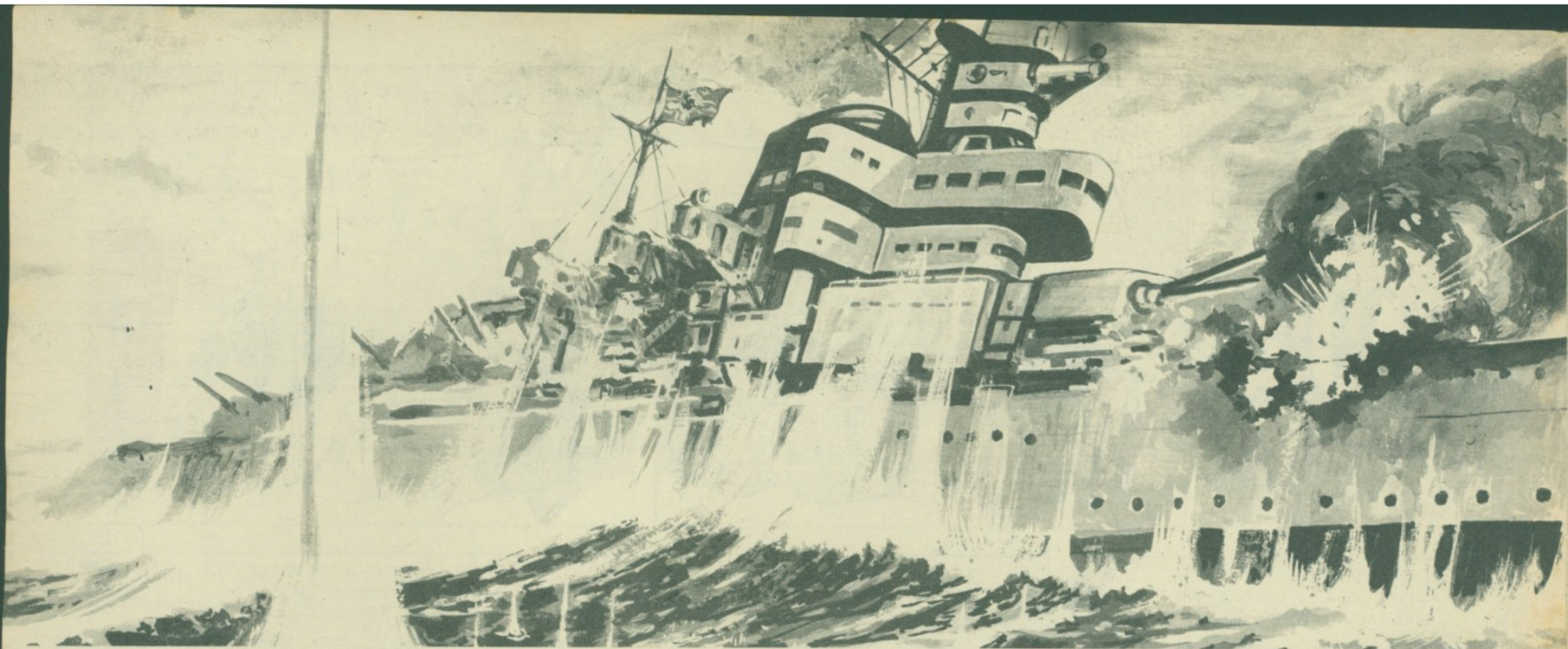
ЈЕГУВА

ЗВАНА ПЕЛИКАН — УХВАЂЕНА НА ДУБИНИ ОД 1600 МЕТАРА КРАЈ ОБАЛА БЕРМУДА, ИМАЛА ЈЕ РЕП ТРИ ПУТА ДУЖИ ОД ЊЕНОГ ПОТПУНО ЦРНОГ ТЕЛА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ПОТЕРА ЗА БИЗМАРК

Средином маја 1941. године у енглеском адмиралитету владала је велика ужурбаност. Британски губици на мору били су сваки даном све већи, јер су не само немачке подморнице већ и ратни бродови продирали у енглеске воде и нападали ратне и трговачке лађе. Узнемиреност је достигла врхунац кад је стигла вест да се у Категату, мореузу између Северног и Балтичког мора, налазе једанаест немачких трговачких и два велика ратна брода, који су пловили према северу. Један од њих, судећи по опису, био је нови и јаки бојни брод БИЗМАРК.

Непобедива крстарица

Какав је циљ ове пловидбе? — питали су се у адмиралитету. Да ли ратни бродови само прате трговачке или намеравају да се пробију у Атлантски океан? У сваком случају мора им се спречити излазак из Северног мора. Међутим, командант британске флоте имао је на располагању само два бојна брода, КРАЉА ЂОРЂА и ПРИНЦА ОД ВЕЛСА, две тешке крстарице, ХУД и РИПАЛС, и носача авиона ВИКТОРИЕС. На први поглед однос снага изгледао је повољан за Енглезе, али, у ствари, није било тако.

БИЗМАРК је био већи од било ког енглеског бојног брода. Нико осим Немачке врховне команде није знао његову тачну тонажу. Причало се да износи најмање 50.000 бруто регистарских тона, док је највећа тонажа, предвиђена међународним поморским уговорима, била свега 35.000. Причало се такође да је на пробним

пловидбама БИЗМАРК достигао брзину од 33 чвора и био, према томе, бржи од сваке енглеске или америчке крстарице. Основно наоружање састојало му се од 8 топова калибра 380 милиметара (калибар за 24 мм већи него што су имали топови најмодернијих британских бродова).

Посада БИЗМАРКА бројала је око 2.400 чланова, већином веома младих људи, и сви они били су убеђени да је њихов брод непобедив. У то их је свакодневно уверавао адмирал Гунтер Луеџенс, нацистички фанатик који је посади држао ватрене говоре. Њихово одушевљење није, међутим, деловало капетану броду Линдеман-официру старог кова који је знао да не постоји непотопљива лађа.

Адмирал Тави поделио је своје бродове у две групе. ХУД и ПРИНЦ ОД ВЕЛСА добили су задатак да чувају пут за северни Атлантис, а адмиралски брод КРАЉ ЂОРЂЕ V, РИПАЛС и носач авиона ВИКТОРИЕС пролазе јужно од острва Фароес.

Опасна близина

Двадесет и првог маја пилот једног британског авиона који је патролирао дуж норвешке обале угледао је и снимио два непријатељска бојна брода, која су била уковљена у једном усамљеном фјорду у близини Бергена. Један од њих био је БИЗМАРК а други, како је касније утврђено, ПРИНЦ ЕУГЕН. Тешка крстарица ХУД и њена ескадра сместа су пошле према северу, а следећег дана адмиралски брод и његови пратиоци ка јужном пролазу. У исто време адмирал Тави упутио је

ЈЕДНА ОД НАЈДУЖИХ ПОМОРСКИХ БИТАКА II СВЕТСКОГ РАТА ДОКАЗАЛА ЈЕ ДА НЕМА НЕПОТОПЉИВИХ БРОДОВА

у Дански пролаз, где се већ налазила лака крстарица НОРФОК, и крстарицу САФОК.

Увече 23. маја, командант САФОКА налазио се на заповедничком мосту. То му је била већ друга ноћ без сна. Готово цео Дански пролаз, од Исланда до Гренланда, био је обавијен густом маглом, сем узаног појаса поред једног огромног леденог брега. САФОК је пловио ивицом тог појаса кад је, тачно у седам и тридесет, извијач јавио да се на даљини од дванаест километара налазе БИЗМАРК и ПРИНЦ ЕУГЕН. Та близина била је веома опасна, јер је домет топова са БИЗМАРКА износио готово три пута више. Капетан САФОКА склонио је свој брод у маглу, пропустио немачке ратне лађе и онда кренуо за њима. Две беле тачке које радар није испуштао из вида представљале су непријатељске бродове. Без престанка капетан је слао извештаје да је БИЗМАРК откривен.

НОРФОК је први примио ову вест и одмах пошао према означеном месту. После једног часа, он је готово налетео на непријатељске бродове. Са БИЗМАРКА су отворили ватру, али енглеска крстарица успела је да се повуче и да замепне траг у густој магли. Ипак, потера се наставила. У полумраку арктичке ноћи бродови и једне и друге стране секли су

пуном брзином ледену воду Данског пролаза.

Хуг је њош њен

За то време ескадра коју су сачињавали ХУД, ПРИНЦ ОД ВЕЛСА и шест разарача пошла је пуном паром да пресече непријатељу пут. Рано у зору 24. маја појавили су се пред њом немачки бојни бродови које су, заштићени маглом, пратили САФОК и НОРФОК. Задатак двеју лаких крстарица био је тиме завршен и посада је мислила да ће не сметано моћи да посматра уништење немачких бродова. Али, борба се није развијала онако како су они очекивали. ХУД и ПРИНЦ ОД ВЕЛСА отворили су ватру на БИЗМАРКА. Немачки бродови одговорили су истог тренутка. На запрепашћење Енглеза, оба немачка бојна брода тукла су само ХУД, који се тако нашао у средишту добро умерене концентричне ватре. Већ у првом минуту ПРИНЦ ЕУГЕН постигао је први погодак. На ХУДУ, поред главне катарке, уздигао се висок, полукружни пламени зид који је у поларној тами личио на огромно сунце на заласку. А са БИЗМАРКА су стално долетале гранате. Нови пламени стуб, висок преко стотину метара, букнуо је наред ХУДА, а из њега је полетела огромна усижана

лопта. ХУД се није видео од дима. Кад се дим разишао, од великог ратног брода остали су само крам и кљун, уздигнути увис. Брод се распао по средини и за неколико секунди потонуо.

На БИЗМАРКУ је завладало право одушевљење. О успеху је одмах обавештен Хитлер и он је честитао посади радио-поруком а првог заповедника стрелца одликовао Гвозденим крстом.

Пошера се насћавља

Ватра с немачких бродова сместа је била управљена на ПРИНЦА ОД ВЕЛСА. Оптомни стубови воде дизали су се свуда око брода. У загушној буци није се могло одредити да ли и енглески топови погађају циљ. Командни мост на ПРИНЦУ ОД ВЕЛСА био је разорен, две гранате пробиле су му труп на самој линији газа и вода је почела да продира у брод. Његов командант увидео је да се не може још дуго одупирати надмоћнијем непријатељу и заштитивши брод завесом од дима, повукао се с бојишта. БИЗМАРК га, из непознатих разлога није гонио већ је продужио пут.

Британске поморске снаге које су италијанским бродовима браниле излаз из Средоземља, а које су се састојале од тешке крстарице РИНАУН, крстарице ШЕ-

АРКОМ

ФИЛД, шест разарача и носача авиона АРК РОЈАЛ, добиле су наређење да одмах напусте Гибралтар и да се придруже потера за БИЗМАРКОМ. Исти задатак добили су и бојни бродови РОДНИ и РЕМИЛИС. С појачаним снагама настављен је лов на БИЗМАРКА, најдужи и највећи у историји поморских ратова. НОРФОК и САФОК и даље су пратили непријатеља у слопу, не испуштајући из вида две беле тачке на радару. Али, радар, проналазак који је тада први пут примењен у поморству, могао је да прати непријатеља на даљини од највише петнаест миља.

Субносни њојодак њорџеда

Над бурним Атлантским океаном спуштало се вече, а с приближавањем ноћи расла је бојазањ да ће БИЗМАРК успети да умакне. Требао је, на неки начин, успорити његово бежање. Одмах се с носача авиона ВИКТОРИЕС уздигло једанаест авиона.

Тада је први пут у историји на један бојни брод отворена ватра из апарата који су полетели са носача авиона на отвореном мору. Они су бацили торпеда, од којих је само један незнатно оштетио немачки брод. БИЗМАРК није смањно брзину и у три часа изјутра више се није видео. Тек кад се разданило, приметили су га патролни авиони како плови према француској обали, далеко испред гонилаца.

С АРК РОЈАЛА, који је с југа пловио пуном брзином, уздигла се ескадрила авиона. Њихов први напад није успео, јер су, прешком, бацили торпеда на сопствену крстарицу ШЕФИЛД. Предвече, авиони су поново кре-

нули у напад. И поред жестоке противавионске ватре, ветра и магле, напад је успео. Један торпедо пао је насред БИЗМАРКА. Погође ни брод описао је два велика круга и упутио се према северу. Било је очигледно да му је оштећена крма и да плови без контроле.

Крај великој лова

Двадесет седми мај освануо је магловит и буран. Нешто после осам часова, са НОРФОКА су угледали непријатељски брод, а после пола часа стигли су бојни бродови РОДНИ и КРАЉ ЂОРЂЕ V. Растојање између њих и БИЗМАРКА износило је свега 4000 метара. Обострана ураганска ватра није престајала читав час. А тада се, чак и у тој заглашеној грмљавини, могло приметити да су пуцњи с БИЗМАРКА све ређи и слабији. Британски бродови приближили су му се још више, тако да се с њих могла видети готово уништена палуба и оштећени топови. У десет часова с њега се више није чуо ниједан пуцањ. Катарка му је била сломљена, а црна густ стуб дима дизао се високо увис. Енглески бродови већ су се спремали за повратак јер је било очигледно да БИЗМАРК више не може стићи ни до једне луке, а постојала је опасност да их с француске обале нападну немачки авиони. Ипак, с ДОРСЕТШИРА испалењена су још два торпеда. БИЗМАРК се искренуо прво на бок, а затим се преврнуо и ишчезао у таласима.

Енглески бродови успели су да спасу само 110 његових морнара. Сви остали, њих 2300, остало је заувек у хладном мору. Велики лов био је завршен. Б. Д.

СЕДАМ ДАНА БОРБЕ

ЕНГЛЕСКЕ ПОМОРСКЕ ЈЕДИНИЦЕ КОЈЕ СУ УЧЕСТВОВАЛЕ У ПОТЕРИ:

4 БОЈНА БРОДА

3 РАТНЕ КРСТАРИЦЕ

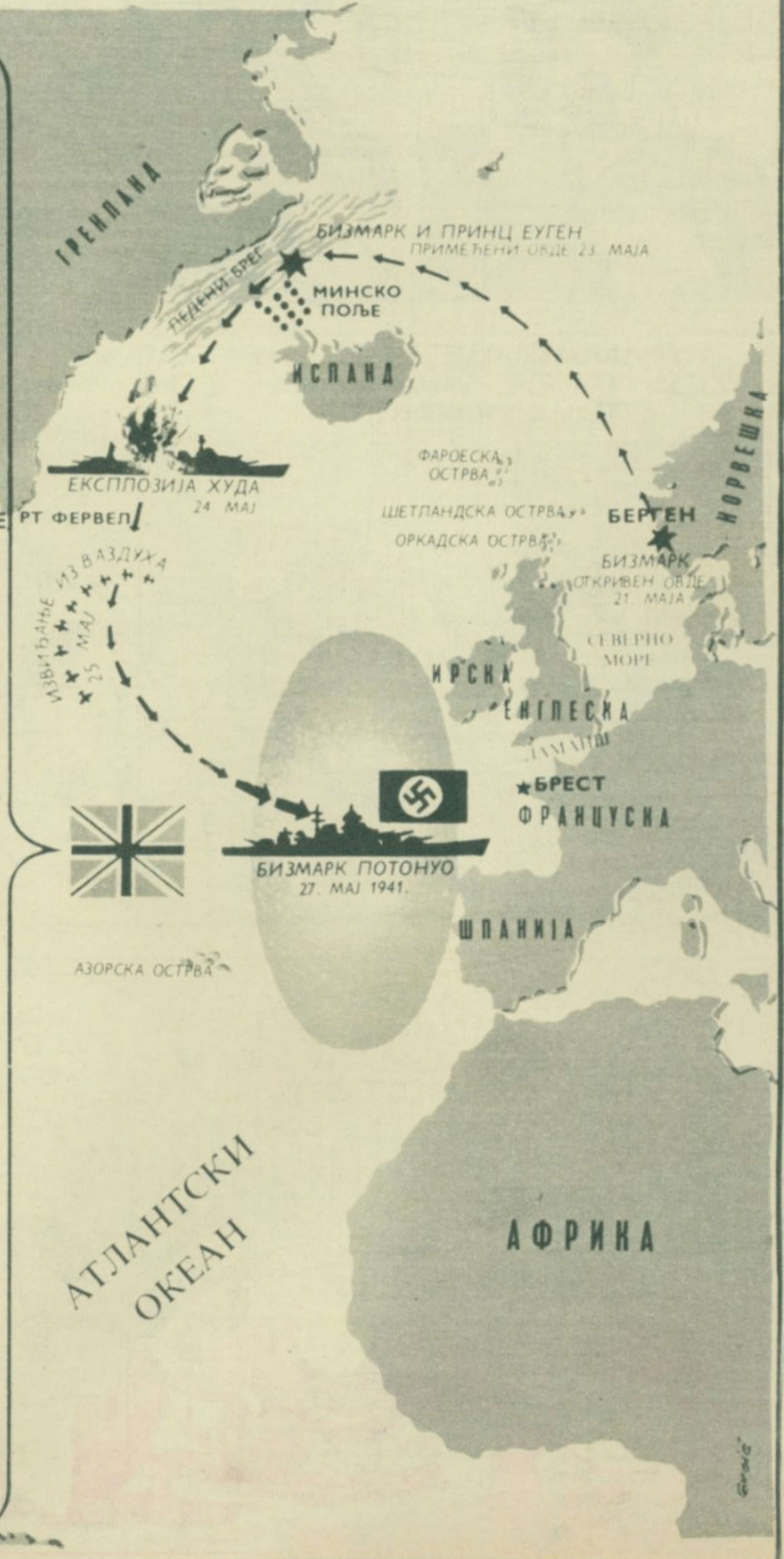
НОСАЧА АВИОНА

4 КРСТАРИЦЕ

12 ПАТРОЛНИХ БРОДОВА

**ДИКАНОВЕ
АВАНТУРЕ**

**ТАЈНЕ
СИГРИДУМА**

ОД РАШЕ ДО МИС 1969.

2 И НА ОВОЈ СЛИЦИ НИ САМ МНОГО ВЕСЕЛА, ЈЕР, ИАКО САМ ИМАЛА ТРИ ГОДИНЕ, МАЛО САМ СЕ ПЛАШИЛА ТЕРАСЕ НА ТРЕЋЕМ СПРАТУ

1 ОВДЕ САМ КАО РАЦА КАД САМ ИМАЛА САМО ГОДИНУ ДАНА. ИЗГЛЕДА ДА СЕ НИСАМ МНОГО ОБРАДОВАЛА ЧИКИ КОЈИ МЕ ЈЕ ФОТОГРАФИСАО

РАДМИЛА ЖИВКОВИЋ, СТУДЕНТКИЊА ИЗ БЕОГРАДА, КОЈА ЈЕ НА КОНКУРСУ ЛИСТА „ПОЛИТИКА БАЗАР“ ИЗАБРАНА ЗА НАЈЛЕПШУ ДЕВОЈКУ 1969. ПРИКАЗУЈЕ ВАМ СВОЈ АЛБУМ ФОТОГРАФИЈА.

3 ЛЕТОВАЊА НА УМЦИ СЕ РАДО СЕЋАМ. ИМАЛА САМ ПЕТ ГОДИНА, АЛИ НИСАМ ВОЛЕЛА ДА МЕ СТАРИЈА СЕСТРА ВЕРА ДРЖИ У НАРУЧЈУ, КАО МЛАЂУ ИВАНКУ.

5 БЕОГРАД. САВА. ИМАМ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА, ЛЕТО, СУНЦЕ И ПЛАЖУ ЗАР ТО НИЈЕ ДОВОЉНО ДА СЕ БУДЕ СРЕЋАН И ЗАДОВОЉАН?

4 У II/5 РАЗРЕДУ, 1951. ГОДИНЕ, БИЛА МИ ЈЕ УЧИТЕЉИЦА ЗОРА МИХАИЛОВИЋ. ПОНЕКАД СРЕТНЕМ ДРУГАРИЦЕ И ДРУГОВЕ ИЗ ТИХ ДАНА, СЕТИМСЕ КАКО ЈЕ БИЛО ВЕСЕЛО.

6 СИНОЋ, НЕЗАБОРАВНЕ ВЕЧЕРИ 27. СЕПТЕМБРА, ПРОГЛАШЕНА САМ ЗА НАЈЛЕПШУ ДЕВОЈКУ 1969. ГОДИНЕ. КРАЈЕМ НОВЕМБРА У ЛОНДОНУ, КОНКУРИСАЋУ ЗА МИС СВЕТА 1969.

ИДУЌЕМ БРОЈУ: ПОТРАГА ПОЧИЊЕ!

НАЂИТЕ БЛАГО!

БЕОГРАДСКА УДРУЖЕНА БАНКА ПОВОДОМ ДАНА ШТЕДЊЕ 31. ОКТОБРА НАГРАЂУЈЕ ТРАГАЧЕ!

ЗАДАТАК

Сунце је управо изишло и капетан се усидрио поред групе острва од којих једно крије благо. Капетан је отворио мапу, погледао затим како стоје стране света и одмах нашао острво на коме се благо крије.

Пажљиво прочитајте шта горе пише и на дописници напишите број острва с благом. Залепите на дописницу купон (БЛАГО) и пошаљите »Политикином забавнику«, Београд Македонска 29.

(Обратите пажњу на стране света!)

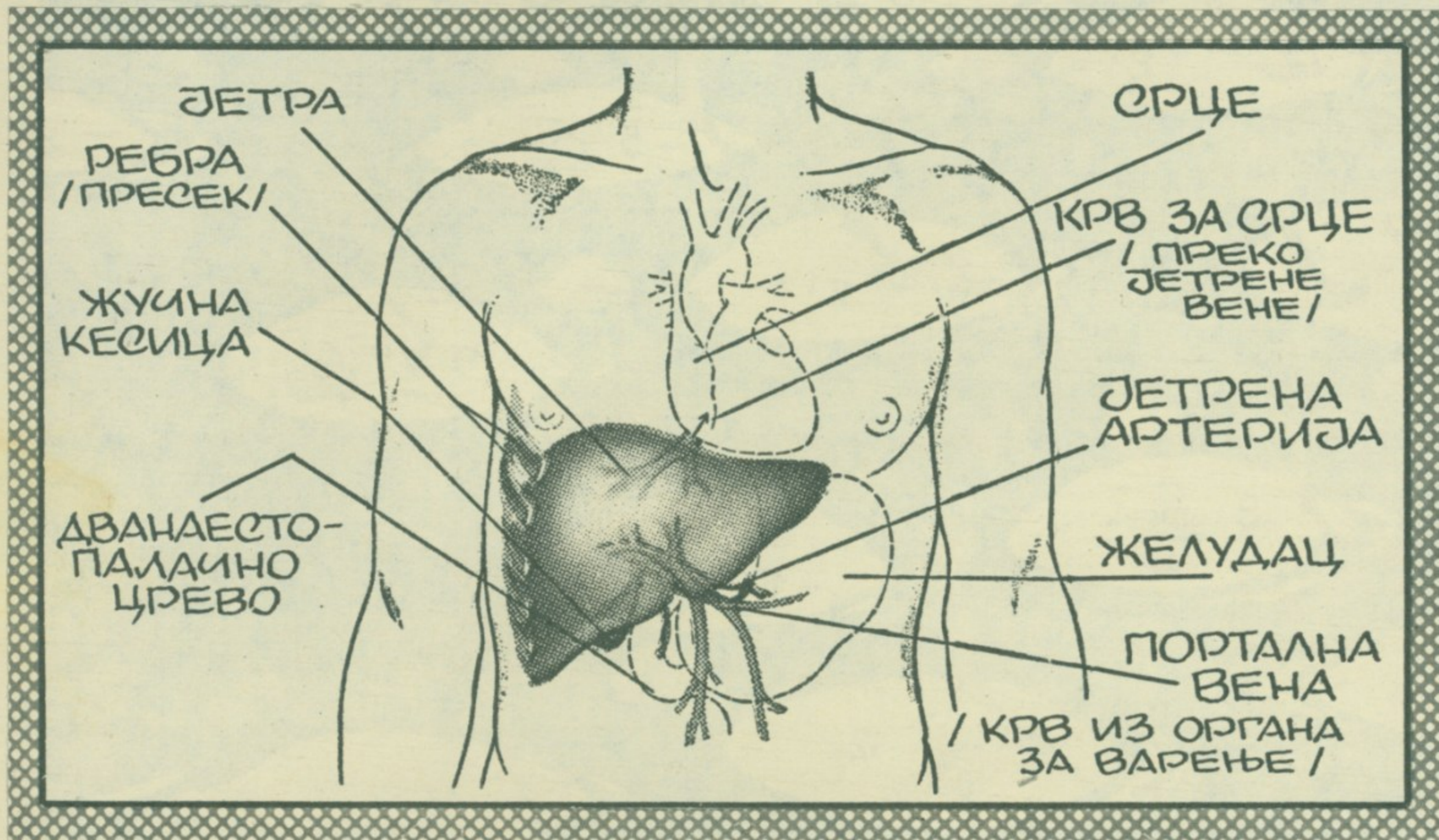
НАГРАДЕ

Међу читаоцима који ЗАБАВНИКУ пошаљу тачан одговор БЕОГРАДСКА УДРУЖЕНА БАНКА поводом 31. X, ДАНА ШТЕДЊЕ, на срећу ће поделити штедне књижице са улозима и то:

1 штедну књижицу	са улогом од 25.000 ст. дин.
5 штедних књижица	са улогом од 10.000 ст. дин.
10 штедних књижица	са улогом од 5.000 ст. дин.
25 штедних књижица	са улогом од 3.000 ст. дин.
40 штедних књижица	са улогом од 2.500 ст. дин.
100 штедних књижица	са улогом од 1.000 ст. дин.

БЛАГО!

ЈА САМ ЈЕТРА

»ТИХИ« ОРГАН ОБАВЉА ХЕМИЈСКЕ ПРОЦЕСЕ КОЈЕ НИ ОГРОМНА ФАБРИКА НЕ БИ МОГЛА

Јован брине о својим зубима, коси, плућима и срцу, али је једва свестан мог постојања: ја сам Јованова јетра. Кад уопште мисли на мене, није му тешко да представи како изгледам. Изгледам баш онако како се то претпоставља — ја сам црна цигерица. Највећи сам орган у његовом телу — тешка сам око 1360 грама. Заштитена ребрима, испуњавам горњи десни део Јовановог трбуха.

Чувар живоћа

Упркос обичном изгледу, ја сам право чудо у поређењу с осталим његовим органима. По сложености надмашујем срце и плућа. Обављам више од 500 послова и ако подбацим у било којем од најважнијих — Јован може да се спрема за онај свет! Учествујем практично у свему што Јован ради. Снабдевам његове мишиће потребном снагом кад игра фудбал, варим сланину од његовог доручка и производим витамин који му помаже да сања...

Хемијско предузеће би морало да изгради огромну фабрику ако би хтело да обавља моје најједноставније послове, а оне сложеније уопште не би ни могло. Производим преко 1000 различитих ензима да бих управљала својим сопственим хемијским процесима. Ако Јо-

ван посече прст, могао би да искрвари до смрти да није фактора згрушавања које производим. Стварам и антитела која га штите од болести. Честице протеина (амино-ациди), које се у цревима стварају од шницле коју он толико воли, биле би опасне као отров цијанид кад би ушле у његов крвоток. Али ја их „очовечујем“, мењам их из аминокиселина у људски протеин. А уколико постоји неки вишак који не треба његовом телу, ја га претварам у мокраћу и шаљем бубрезима за избацивање.

Јованове надбубрежне жлезде производе толико хормона који везују со, да би се он страшно надуо кад ја не бих уништала вишак. Чак служим и као нека врата сигурносног вентила за његово срце. На мојој горњој страни право у Јованово срце иде моја вена. Ако дође до навале крви која би могла да загуши рад срца, ја се напнем, усисавајући крв као сунђер који се састоји од каналчића, што иначе и јесам. Тада постепено испуштам крв, тако да срце може да је прими.

Ја сам велики пречишћивач.

Ако би никотин, кофеин и остале дроге које Јован свакодневно уноси у организам, биле директно убачене у моје излазне судове, Јован би за неколико тренутака умро! Али, оне прво стижу у моје улазне судове и 6 до 8 секунди (колико је потребно да би крв прошла кроз мене) представља довољно времена да ублажим прејако дејство дрога.

Чак и алкохол који Јован пије и који би се, да није мене, прикупно у његовој крви у смртоносним количинама, разбијам у безазлени угљен-диоксид и воду. Могу да савладам око пола чаше јаког пића или четврт литра пива за један сат.

Без расипања

Неки материјали које тело ствара су отровни ако се нагомилају у сувише великим количинама. Мој посао је да их контролишем. Кад Јован недељом игра фудбал, његови мишићи сагоревају гликозу и одбацују опасну млечну киселину. Уместо да је и сама одбацим, ја претварам млечну киселину у резерву гликогена јер сам веома чуварна домаћица!

Кад Јован поједе парче чоколаде, шећер из ње претвара се у цревима у крвни шећер (гликозу). Кад би сувише гликозе ушло у крвоток, Јован би пао у кому и умро, као што се то дешава болесницима од шећерне болести. Али, зато сам ја ту! Ако има сувише гликозе у крви, ја је претварам у скробни гликоген и на тај начин могу да чувам око 1/4 кг „шећера“. Кад шећер у крви опадне између обеда — мало шећера може да буде исто тако опасно као сувише — претварам гликоген поново у гликозу и њоме снабдевам организам.

Исти је случај и с Јовановим црвеним крвним зрнцима. Сваке секунде умре их око десет милиона и морају да се избаце. Спасоносни производим, ја их чувам за нову употребу при стварању нових крвних зрнаца. Део отпадака користим за свакодневно прављење око 1300 грама жучи — горког, зеленкастожућкастог сока за варење. Ова течност одлази из мене у жучну кесицу и дванаестопалачно црево. У време обеда она се лучи да би растворила велике лептице масти у

мале које су растворљиве у води и сварљиве. Поред тога, жучна киселина испира наслага масти које би иначе зачепиле моје канале.

Квар

Кад пигменти жучне киселине у сувише великој количини улазе у крвоток, онда долази до невоље. Извесне болести — маларија и неки облици анемије — брзо разарају црвена крвна зрнаца, а пигменти из разорених зрнаца нагомилавају се брже него што ја могу да их се решим. Сметње у одливу жучне киселине у црево могу да доведу до нагомилавања пигмената и њиховог ширења по крвотоку — и тако се ствара жутица. Може се догодити да моје радне ћелије буду захваћене заразном жутицом или неком другом болешћу и онда не могу да лучим пигменте. Онда сам у озбиљној невољи.

Па ипак, још имам огромну способност стварања резерве и обнављања. Болест може да разори чак и 80% мојих радних ћелија, а ја ћу ипак продужити да обављам своје послове. (У ствари, способност стварања резерве једна је од мојих слабих тачака јер могу доћи у застој тешко стање пре него што Јован то осети). Осамдесет одсто моје запремине може се одсећи, а ја ипак нормално функционисам! Могу такође да урадим нешто што већина других органа није у стању, тј. да се за неколико месеци поново вратим на нормалну величину.

Продирање масноће може бити веома опасно јер масноћа потискује радне ћелије. Ако је има много, постајем отечена и осетљива. Продирање масноће може да претходи једном другом озбиљном обољењу — цирози.

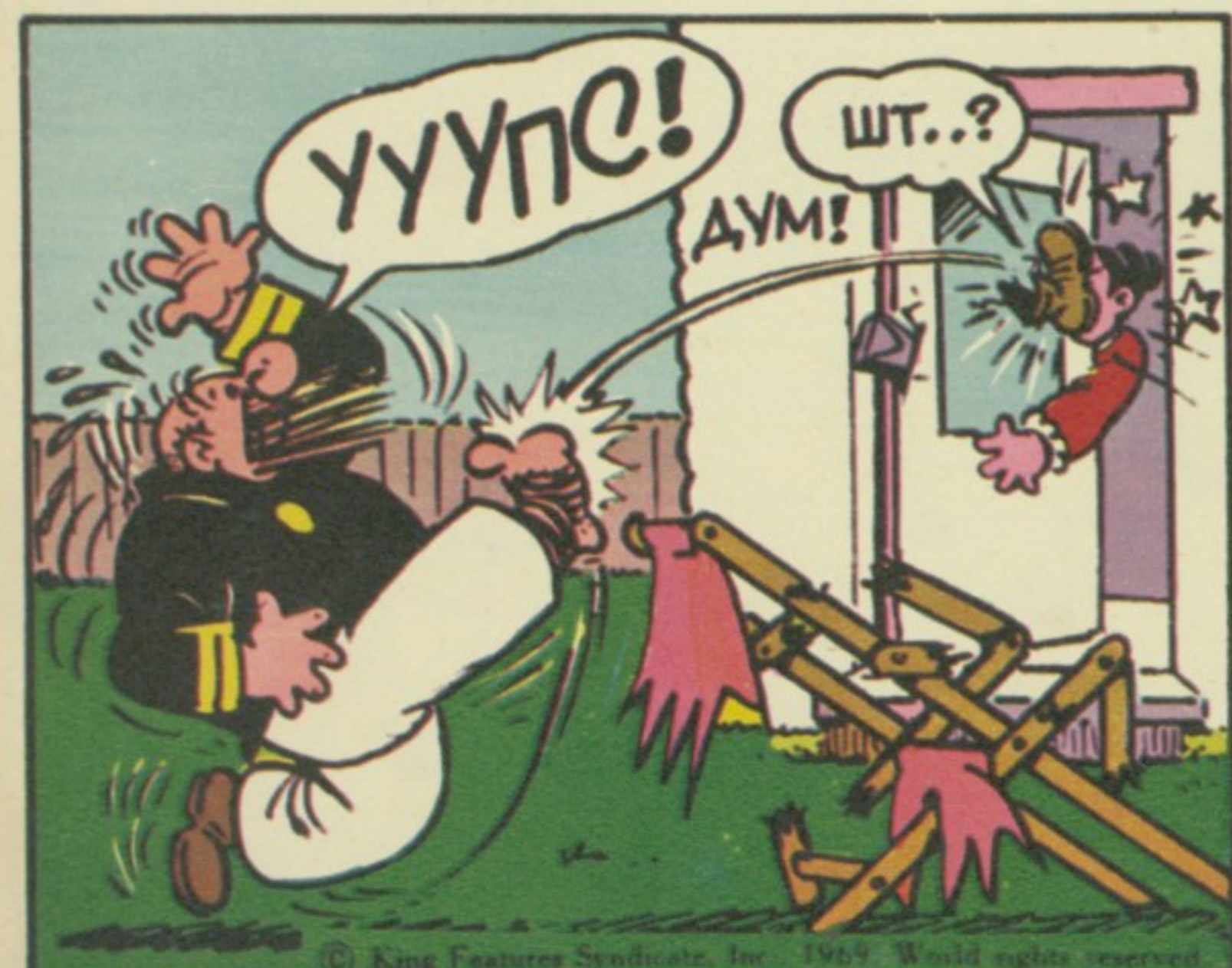
Шта проузрокује цирозу? Многе ствари. Она може да уследи после инфекције, тровања арсеником или другим отровима или дрогама. Али најчешће је последица нездраве, прекомерне исхране и неумереног коришћења алкохола.

Мисли на мене!

Често ме зову „тихи“ орган, али у време невоље ипак имам начина да се пожалим. Ако Јован запази безразложан замор, губитак апетита, слабост, отечен трбух, најбоље је да одмах почне да мисли на мене. Ако примети проширене крвне судове у облику паука на горњем делу тела, или ако има жуте мрље по телу, боље да брзо иде код лекара.

Шта треба Јован да предузме да не би дошло до неке од ових непријатности? Треба да води рачуна о тежини: кад се он угоји и ја се угојим. Витамини могу да помогну, а нарочито витамин Б (концентрисан у цигерици, пшеничном зрнелу и квасцу). Али најбоља је разумна исхрана и ограничена употреба алкохола, и уз најмању пажњу ја ћу продужити да са успехом помажем Јовану у нормалном животу и раду.

Д. П.

ПОЛОЖ

Почетком децембра 1948. године радио сам на броду „Вест Каутон“ који је превозио канадско жито за Јужну Америку. Још за време рата служио сам у морнарици и тамо заволео море и сродио се с њим. Зато сам се после демобилизације и запослио на броду као надзорник. Мој посао се састојао у томе да код утовара жита из силоса у брод водим рачуна да оно равномерно „тече“ из циновског левка на палуби у труп брода и да се не гомила само на једну страну. Шест хиљада тона није шала и ако се терет не би равномерно распоредио, брод би на тако великом путу могао и да се преврне.

Паг у утробу брода

Већ четири часа како стојим на неколико метара од „водопада“ жита које у снажном млазу куља из левка у утробу брода. Био сам преморен, жедан. Тако бих радо попио чашу пива и легао да се одморим. Али, у овом тренутку нема одговорнијег посла на броду од овога и ја сам се упињао из све снаге да савладам умор. Чим завршим утовар, треба да кренемо на седмнаестодневно путовање ка Јужној Америци. Према

предвиђањима метеоролога, на путу нас је очекивало невреме и ја сам знао да је сад најважније да жито „легне“ равномерно по дну брода како би он био што стабилнији.

Слој жита постајао је све дебљи. Чинило ми се као да гледам Нијагарин водопад. Прашина ми се увлачила у очи и ноздрве, а монотон шум ме успављивао. „Дубина“ житног слоја достигла је већ близу три метра.

Одједном се занесох. Ни сам не знам како се то догодило, вероватно од премора, али ми се учини као да звоне нека удаљена звона и као да ми се мрачи пред очима. Изгубих равнотежу, падох у левак, па у жлеб и стропштах се доле — у жито.

Крикнуо сам, али се мој глас изгуби у снажном шуму жита које је и даље у слаповима падало. Пао сам доле као на какав мекан тепих и одмах осетио како се пода мном угиба мека подлога. Почео сам да тонем.

Борба за животи

Руке су ми саме од себе почеле да разгњу бујицу жита које се и даље стропштавало одозго из жљеба.

Ноге су ми биле заробљене, па ми је преостало само да покушам млатарајући рукама да се одржим на површини. Почео је да ме хвата паничан страх. Кад бих само имао нешто чврсто на шта се могу ослонити! Али, ничег нема и ја ћу као у живом песку ускоро полако отићи на дно.

Удавити се у житу! Каква страшна и бесмислена смрт! Мозак ми је муњевито радио: постало ми је јасно да се налазим у смртној опасности и да нико живи не може да ми помогне. „Морам покушати да пливам“, помислио сам, али никако нисам успевао да покренем ниједну ногу, а сада више ни руке. Сваким новим покретом тонуо сам све више на дно брода. Још ми је само глава вирила, али ја сам осећао како ми хладно жито долази до ушних шкољки и полако улази у уши, у ноздрве...

Наједном сам се нашао у потпуном мраку. Осетио сам ужас. Па ја сам већ жив схрањен у гробу из кога не могу да се извучем! Умрећу од гушења!

Ваздуха је полако бивало све мање и ја сам тонуо све ниже ка дну. Разум ми је још радио и ја сам напрегао све снаге да смислим нешто како бих се извучао. Синуло ми је кроз главу да слој жита на левој страни брода још није тако дебео као овде. Ако некако успем да се докопам те стране, могу макар само нос да извучем на површину.

Иако овај план није много обећавао, одлучио сам да покушам све јер ћу и тако кроз који минут умрети без ваздуха.

ЖИТО

БИЛО ЈЕ ЈАСНО: НАЛАЗИМ СЕ У СМРТНОЈ ОПАСНОСТИ И НИКО МИ ЖИВИ НЕ МОЖЕ ПОМОЋИ.

Бука која се раније чула сад је престала и ја сам се нашао у стравичној тишини.

Пошонући шћо брже

Сад, кад сам одлучио да учиним очајнички покушај, морао сам да чиним супротно од онога малочас. Уместо да се борим да останем на површини, трудио сам се да што пре дођем до дна брода, да што пре добијем под ногама чврсто тло. Осећао сам ужасну врућину и имао утисак да ће ми плућа пући. Да ли сам без ваздуха већ минут или само неколико секунди? Мени се чинило читаву вечност.

Истекао сам ноге и настојао свим силама да се пробијем до дна брода. Најзад, осетио сам чврстину металне плоче. Више не могу издржати.

Жито је било страшно тешко и стезало се око мене као оклоп. Али, успео сам некако да се мало померим. Полако, споро, али — померао сам се. Провлачио сам се кроз жито као змија и покушао да копам тунел ко-

ји се одмах затварао. Одједном сам главом наишао на нешто тврдо. Тешком мучком померио сам руку и напипао неку алку. То су свакако биле металне лествице које су водиле на палубу. Ова алка била је учвршћена тачно испод лествица.

Уз ужасне болове и напоре покушао сам да обема рукама ухватим алку и да се привучем до ње. Осећао сам да се зрнење око мене размиче као песак. Мањи притисак жита уверио ме је да се заиста налазим на другој страни од места где сам пао и где је жито текло.

Најзад, успех сам да нађем лествице и да подигнем ногу на први степеник. У мозгу ми је бубњало од притиска а груди су хтеле да ми пукну. У устима сам одједном осетио укус крви. То је био последњи напор. И да у том тренутку нисам осетио како ми рука лакше пролази кроз жито и како наслућујем неки поветарац, више не бих издржао. Био је последњи час.

Кад сам последњим атомима снаге пошао према следећем степенику, осетио сам нечије руке. То су моји другови. Осетио сам како ме вуку и како притисак са мога тела попушта. Покушао сам да крикнем, да дозовем некога, али из грла се ниш-

та није чуло. Ни очи не могу да отворим. Око мене је тишина, не чујем ништа...

Лечење од жића

Осећао сам да ме додирују, да ме носе. Али, ја сам био слеп и глув, нем. Очи, уши, грло, нос — све је било напуњено зрнима.

У болници су лекари покушали да ми инструментима очисте отворе на лицу. Било је тешко и болно, права операција, али они су морали брзо да раде и нису обраћали пажњу на моје болове.

Одједном се операциона сала испунила шумовима. Поново сам чуо.

Онда су почели да ми дижу капке на очима и да испод њих ваде зрна која су се тамо била увукла. Бол је био ужасан, али сам после неколико тренутака почео да назирем неку светлост.

Тада сам чуо глас неке жене:

— Докторе, освестио се! Било ми је потребно много времена да се опоравим, а још више да заборавим оне ужасне тренутке које сам провео под покровом тешким шест хиљада тона.

ЏОН ТИЕРИ

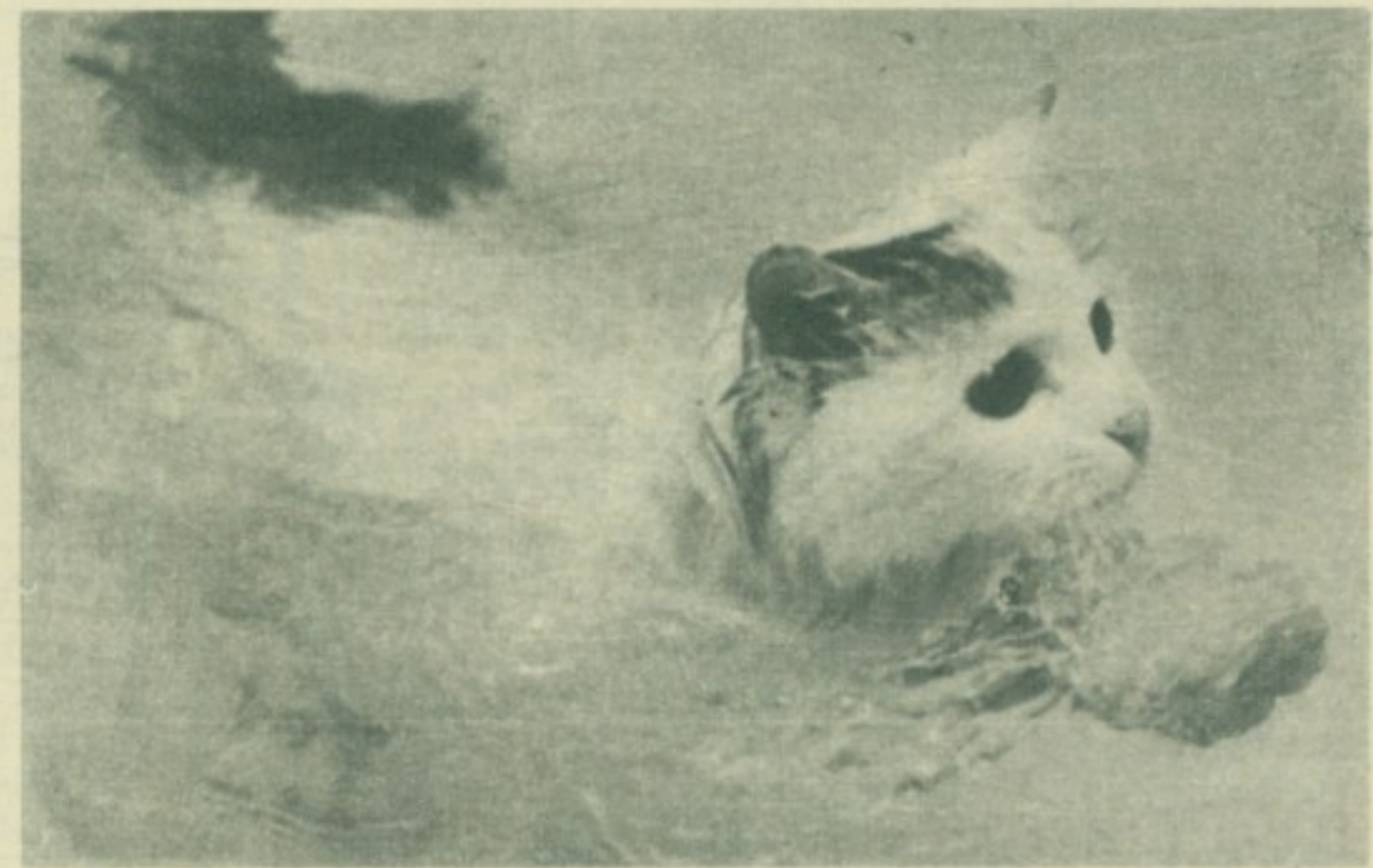

Ћрурога

ОЧЕВ ЗАМЕНИК

Ентони Лифланг, син надзорника зоолошког врта у аустралијском граду Перту, увек је спреман да замени оца, нарочито кад се треба постарати о најмлађим питомцима врта. Тако је четворогодишњи Ентони преузео бригу о једном малом бабуну и лавићу које су њихове мајке, чим су их донеле на свет, потпуно занемариле одбијајући чак и да их хране. Мали Ентони тврди да ће, кад порасте, постати „доктор за животиње“.

МАЧКА ПЛИВАЧИЦА

Мачке из насеља на обали турског језера Ван не боје се воде као остале њихове сроднице широм света. Одличне су пливачице и своју пливачку вештину користе да би уловиле коју рибу и омастиле брк.

ДВА СИРОЧЕТА

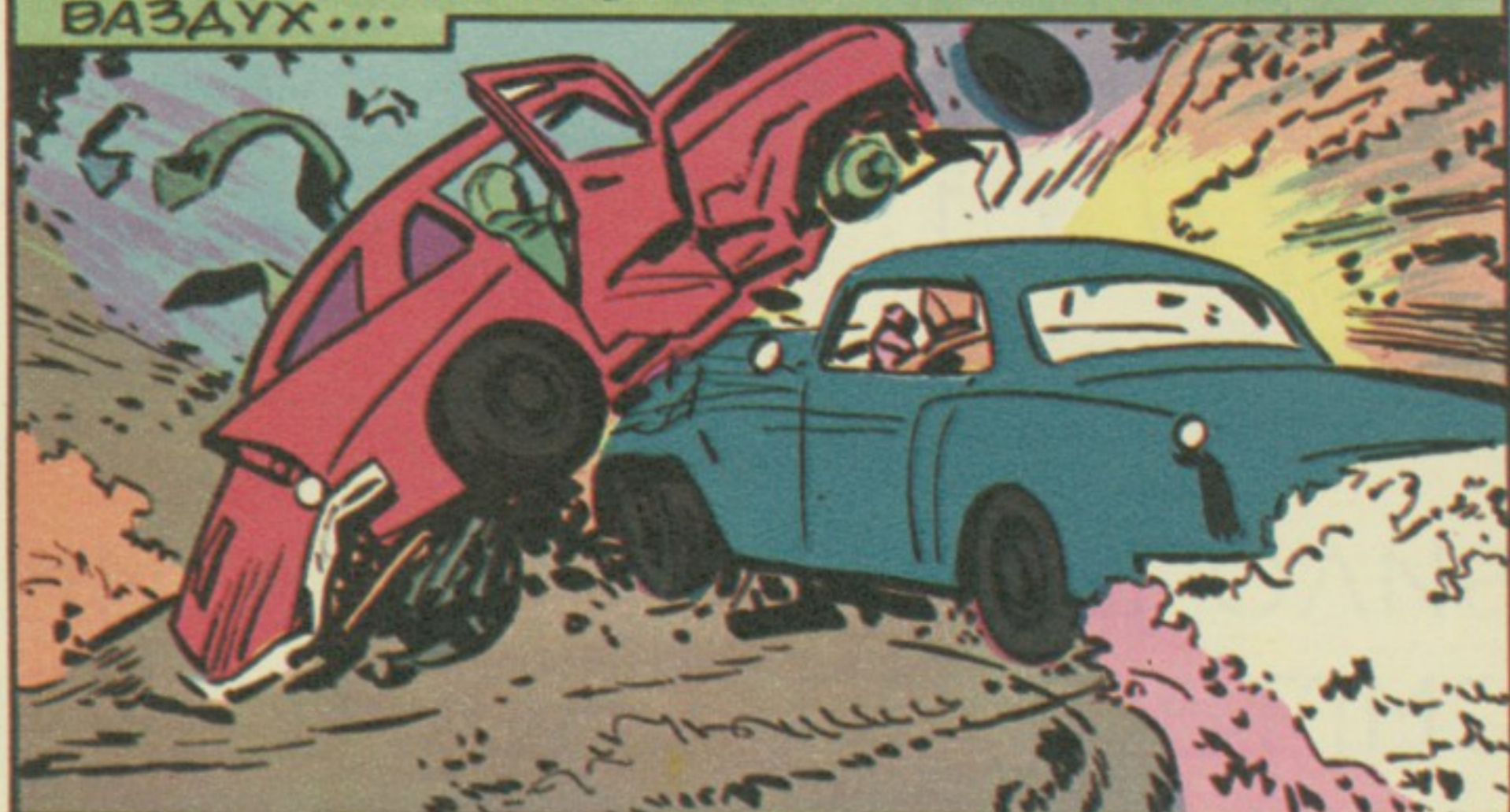
Мајмунче, једино које је од петоро браће и сестара преживело пут авионом од Бангкока до Лондона, и још голуждрavo паче нађено крај једне од писта за узлетање, срели су се у једној загрејаној пристанишној згради. И да није било неге коју су им пружиле стјуардесе, вероватно ниједно од њих не би остало у животу.

СРЧАНИ МАЛИ АУТОМОБИЛ

НА ЈЕДНОЈ БЕСПОШТЕДНОЈ АУТОМОБИЛ-СКОЈ ТРЦИ У ФЛОРИДИ...

ОСТАЛА СУ САМО ДВОЈА КОЛА. НАЈЗАД СУ И КОЛА МЛАЂЕГ ВОЗАЧА ПОЛЕТЕЛА У ВАЗДУХ...

ШТА СЕ МОЖЕ! НЕ МОЖЕ СЕ УВЕК ПОБЕЂИВАТИ...

ЏИМ ДАГЛАС, МЛАДИ ВОЗАЧ КОЈИ ЈЕ У ТРЦИ СЛУГАО СВОЈ АУТОМОБИЛ, КРЕНУО ЈЕ ДА ТРАЖИ НОВА ЧЕТИРИ ТОЧКА...

СХВАТИО САМ ДА ЗА ВАС ЦЕНА НЕ ИГРА УЛОГУ! ПА... НЕЋУ СЕ ЦЕНКАТИ!

КОЛИКО СТЕ СПРЕМНИ ДА ПЛАТИТЕ? ПА... ДО 75 ДОЛАРА МЕСЕЧНО!

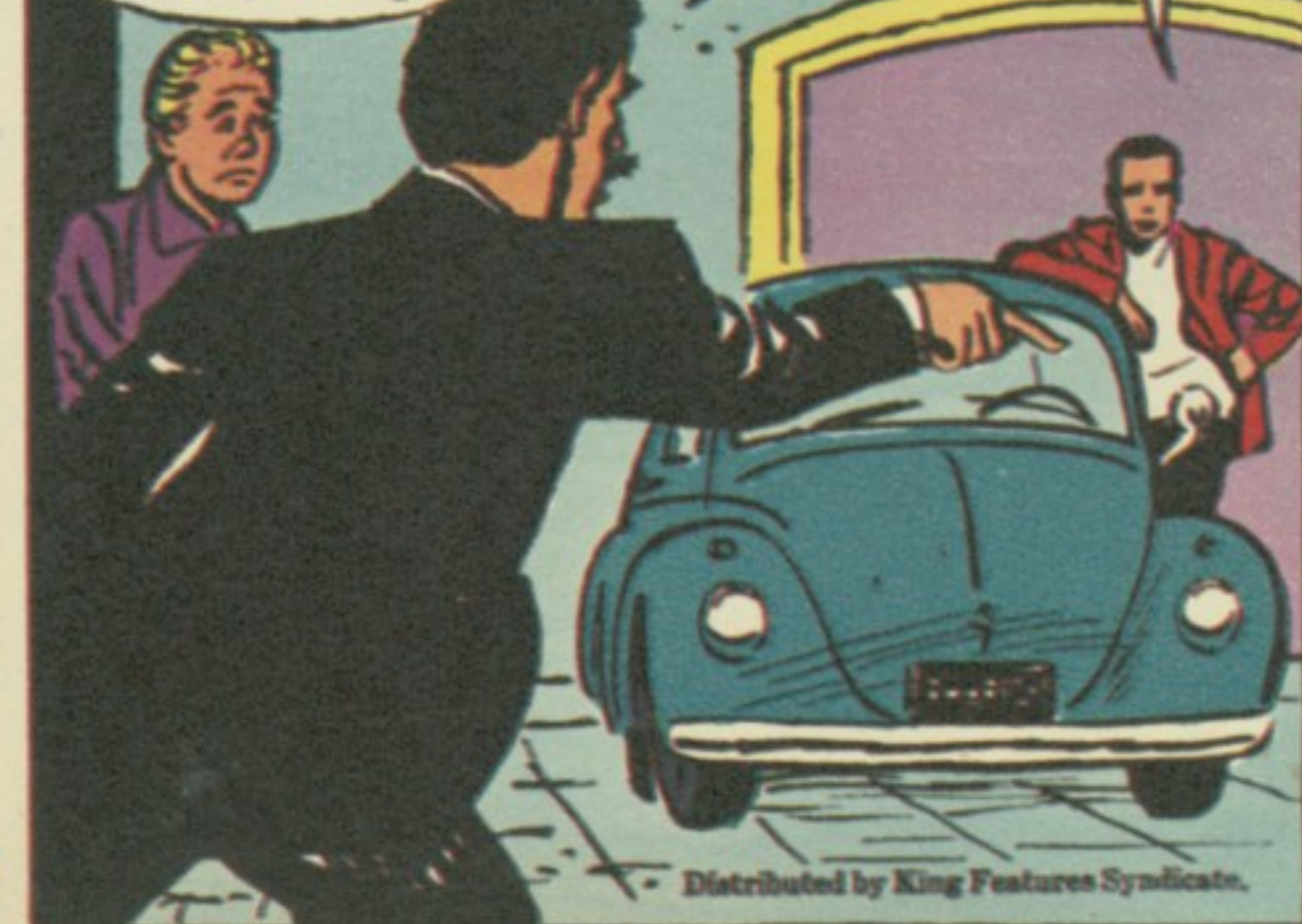
САМО 75?! АКО СЕ БАШ НАПРЕГНЕМ... РЕЦИМО 80!

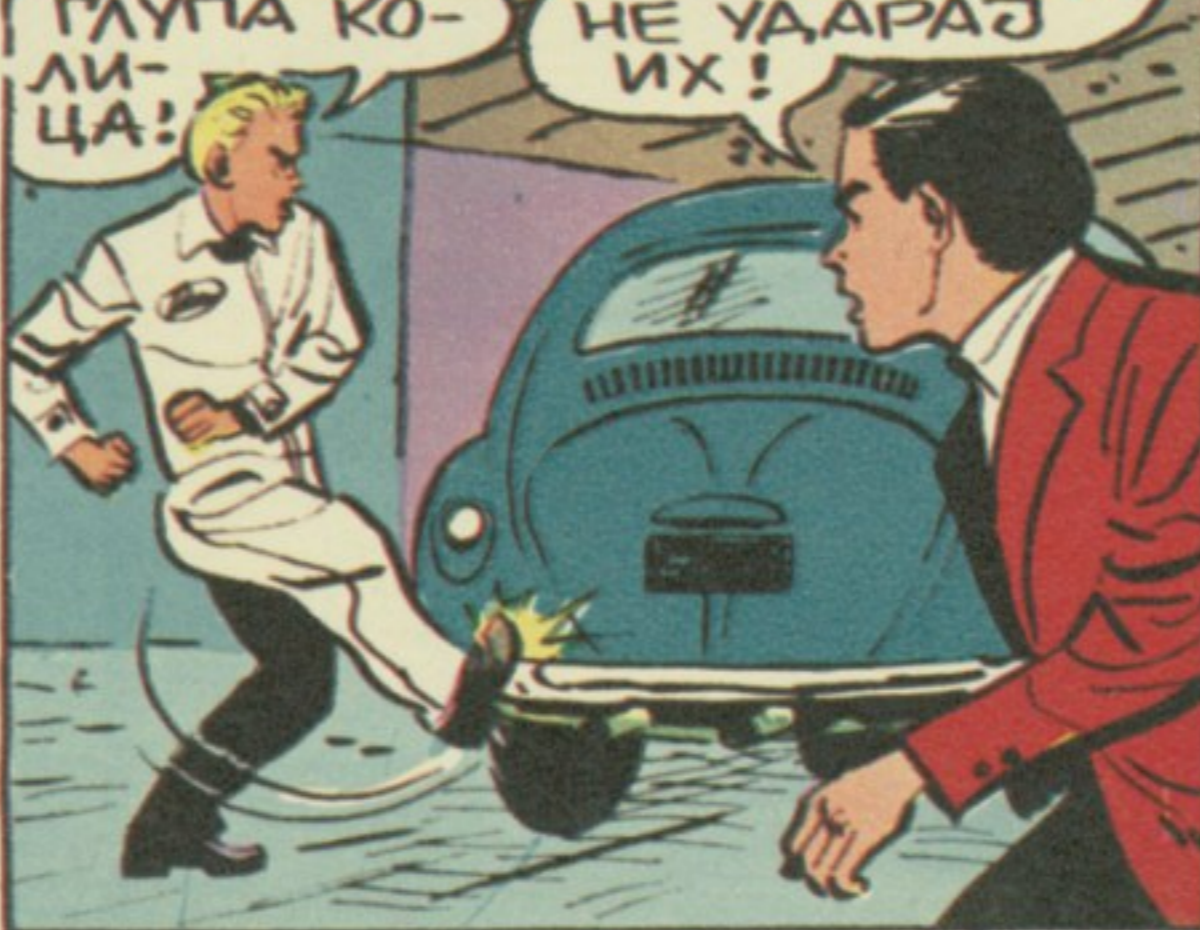
ДОК ЈЕ ЏИМ ОДЛАЗИО, ИЗ СУСЕАНЕ ПРОСТОРИЈЕ НАИШАО ЈЕ ЈЕДАН МАЛИ АУТОМОБИЛ...

ШТА ОВО ЧУДО РАДИ ОВДЕ? НАПОМЕНЕ С ЊИМ!

ЈЕДАН ОД ПРОБНИХ ВОЗАЧА ИЗВРШИО ЈЕ ГАЗАЧНО НАРЕЂЕЊЕ... ХЕЈ! НЕ УДАРАЈ ИХ! ГЛУПА КОЛИЦА!

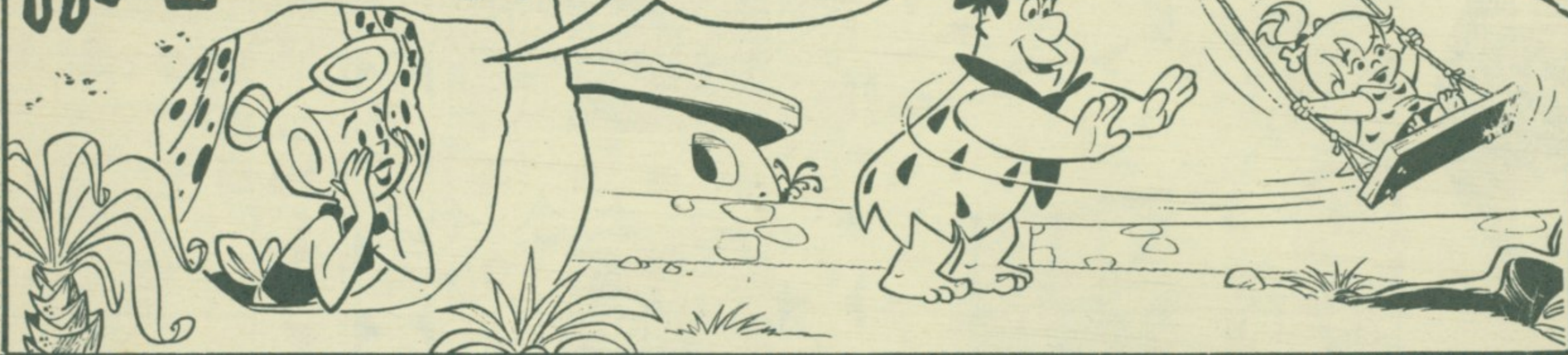

КАСНИЈЕ, КАД ЈЕ ЏИМ УЛАЗИО У ТРАМВАЈ, МАЛИ АУТОМОБИЛ СЕ ПОЈАВИО, ЗАСТАО И ПОШАО ЗА ТРАМВАЈЕМ...

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

ХЕЈ, ВАС
АВОЈЕ!
ДОСТА
ИГРЕ...
УСКРО
ЋЕ ВЕ-
ЧЕРА!

ЈАДНИ
ТАТА...
А ТАКО
СЕ ЛЕПО
ЗАБАВ-
ЉАО!

ХММММ...
ШМРК!

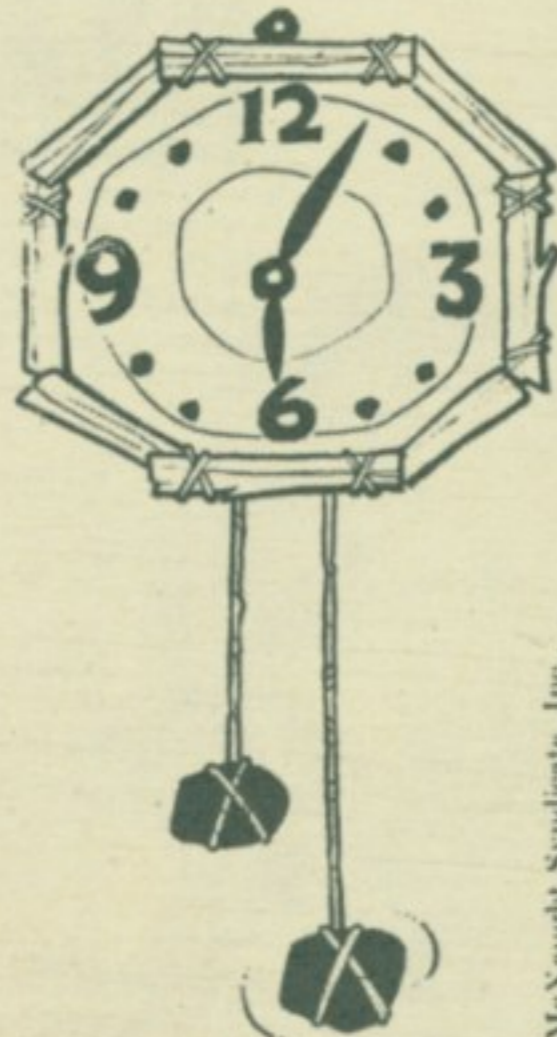
О-ХОО!
ЕНХИЛАДОС
И ТАКОС!
МЪАЦ!
МЪАЦ!

НАДАМ
СЕ ДА
СТЕНИЊИ
ВОЛЕ
ШПАНСКУ
КУХИЊУ,
ОРЕАЕ!

САМО ШТО
НИСУ
СТИГЛИ!

ЕВО ИХ,
ДОЛАЗЕ!
САМО
СУМЊАМ ДА ЋЕ
СТЕНИЊИ БИТИ
ОДУШЕВЉЕН
ТВОЈИМ ДОБРО
ЗАЧИЊЕНИМ
ШПАНСКИМ
ЈЕЛИ-
МА!

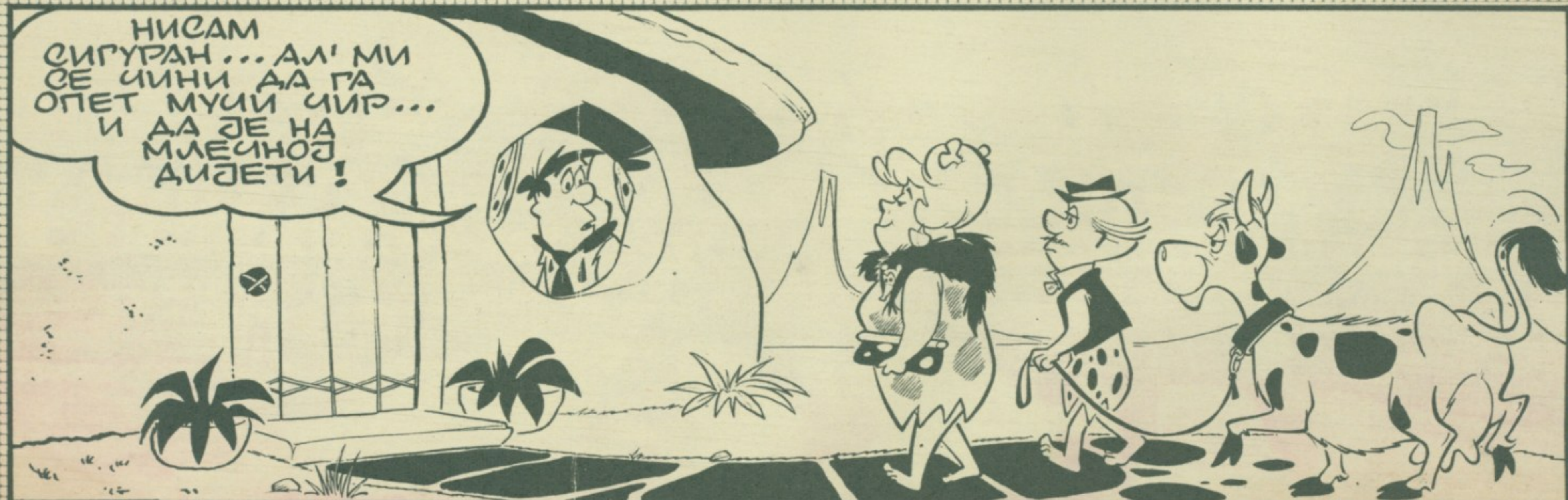

ШТА
РЕЧЕ?

А ЗА-
ШТО?

НИСАМ
СИГУРАН... АЛ' МИ
СЕ ЧИНИ ДА ГА
ОПЕТ МУШИ ЧИР...
И ДА ЈЕ НА
МЛЕЧНОЈ
ДИЈЕТИ!

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

КРИТ

ОСТРВО ЛАВИРИНТА

9

2

ВЕШТИНЕ С БИКОВИМА. — Сматра се да је прво позориште-амфитеатар на свету направљено баш на Криту. Борбе с биковима биле су у ствари опасне гимнастичке вештине а бик није никада убијан. Краљ је на трибинама имао почасну ложу.

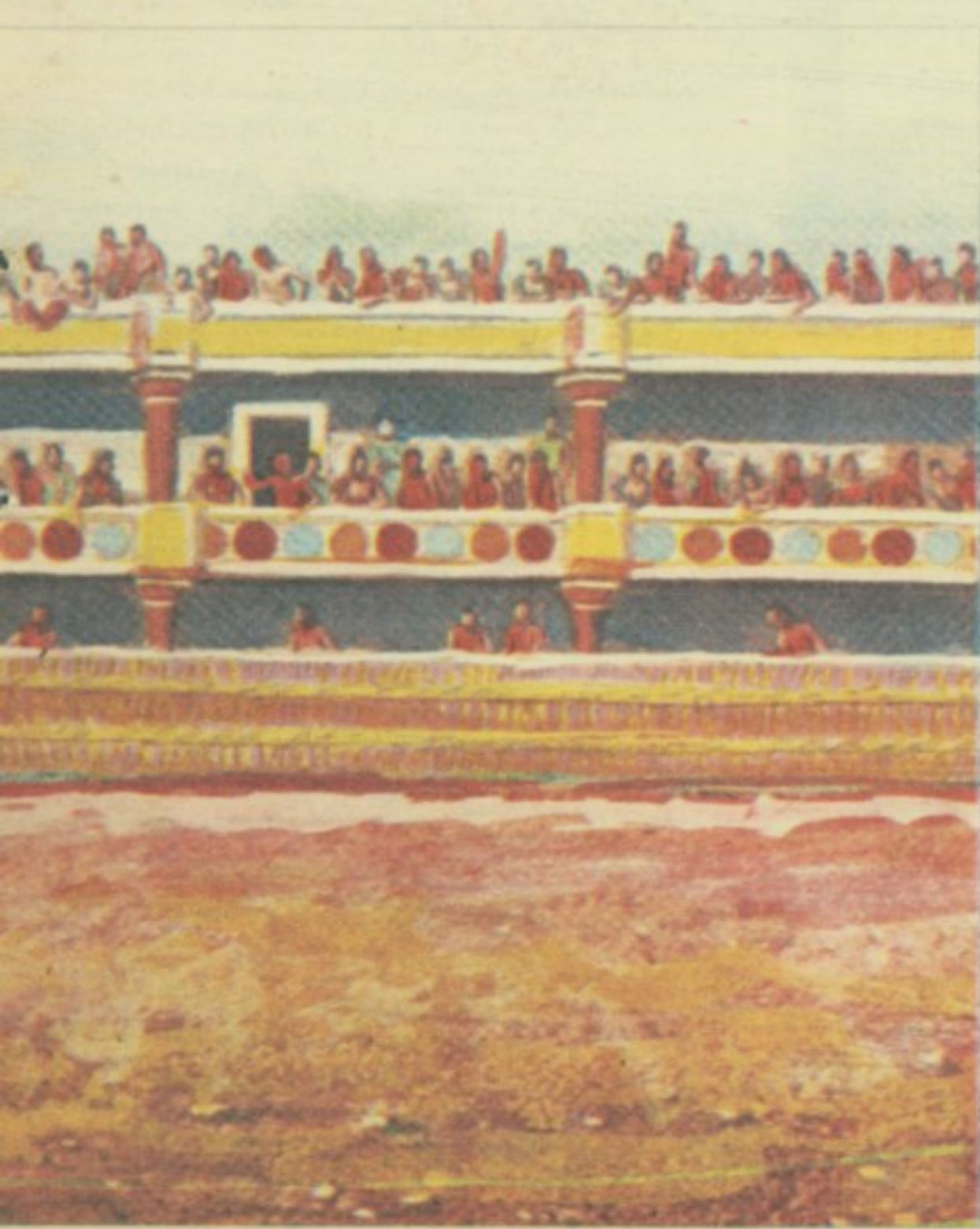

1 МИНОСКА ЦИВИЛИЗАЦИЈА. — У источном делу Средоземног мора лежи велико острво Крит на коме је пре око 4500 година цветала такозвана миноска цивилизација. Добила је име по критском краљу Миносу. Овако су изгледале раскошне краљичине одаје у владарској палати.

3

ЛАВИРИНТ КРАЉА МИНОСА. — Цивилизација острва Крита позната је углавном захваљујући остацима велелепних палата од којих је најчувенији Миносов лавиринт, двор назван тако због бројних одаја и непрегледних ходника. Легенда каже да је краљ у њега затворио чудовиште Минотаура, пола бика — пола човека, и хранио га људским месом бацајући му девојке и младиће из Атине. Најзад га је убио грчки јунак Тезеј.

4 ОГЊЕМ И МАЧЕМ. — Ахајци, како грчки песник Хомер назива сва племена грчког порекла, населили су јужни део Балканског полуострва и одатле постепено заузимали егејска острва и Малу Азију. Тако су се једног дана, пре око 3000 година, искрцали и на западној обали Крита. Острво су освојили огњем и мачем, а иза њих су остала само згаришта.

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

СВЕ ЗБОГ ЖУРБЕ!

ГЛУМАЦ СЕРЖ НОЕ КОЈИ ЖИВИ НА ОВОМ БРОДИЉУ, ОЗБИЉНО ЈЕ РАЊЕН НОЖЕМ, ИНСПЕКТОРЕ!

НАШЛИ СМО ГА ТУ, БЕЗ СВЕСТИ... НЕМА НИКАКВИХ ОТИСАКА НА ДРШЦИ НОЖА... УКРАДЕНА СУ МУ ДВА ПИКАСА!

ЗНАЧИ, КРАЂА ЈЕ УЗРОК НАПАДА... КАКО ЈЕ ЛОПОВ УШАО? КРОЗ ОВО ПРОЗОРЧЕ?

ПО СВОЈ ПРИЛИЦИ ТАКО!

СЕРЖОВ ПРИЈАТЕЉ, РЕЈМОН, СПАВАО ЈЕ У СУСЕДНОЈ КАБИНИ... АЛИ ОН НЕ ЗНА МНОГО!

ХМ! ДА ПРОВЕРИМО!

ЈА САМ ВЕЋ У 10 САТИ СПАВАО, ИНСПЕКТОРЕ! ОКО ПОНОЩИ... ЧУО САМ НЕКУ БУКУ, ДОШАО ОВАМО И НАШАО СЕРЖА РАЊЕНОГ! КРИВЦА НИГДЕ НИЈЕ БИЛО!

ХВАЛА!

КАСНИЈЕ, У ПОЛИЦИЈИ...

ПРОНАШАО САМ ДОШ АВОЗИЦУ СУМЊИВИХ, ШЕФЕ! СКИТНИЦУ КОЈИ ЈЕ ТУМАРАО ОКО КЕЈА И СЕРЖОВОГ СУГАРНИКА, ГЛУМЦА БОБА МЕРКЕРА!

НА КЕЈУ? ПА СВАКАКО... ЈА ТУ УВЕК СПАВАМ! АЛИ НИСАМ ЛУДА ДА УКРАДЕМ ТАКО СКУПОЦЕНЕ СЛИКЕ!

ПОНЕКАД СЕ ЧОВЕКУ ДОГАЂА ДА УРАДИ НЕШТО ИАКО НИЈЕ ЛУДА...

МОЖДА, АЛИ ЈА САМ СЕ УПРАВО ВРАЂАО ОД ЈЕДНОГ ДРУГА КОЈИ ЖИВИ ИСПОД ДРУГОГ МОСТА, КАД СУ МЕ...

УВЕДИТЕ МЕРКЕРА!

ПРОШЛЕ НОЩИ, ПОСЛЕ ПРЕДСТАВЕ, ОКО ПОНОЩИ СЕО САМ У СВОЈА НОВА КОЛА И ИСПРОБАВАО ИХ НА АУТОПУТУ!

АЛИ... ПЛУШТАЛО ЈЕ КАО ИЗ КАБЛА!?

БАШ ЗАТО! ХТЕО САМ ДА ИСПРОБАМ КОЧНИЦЕ...

ДОСТА! СВЕ МИ ЈЕ ЈАСНО...

КО ЈЕ КРИВАЦ, ДРАГИ ЧИТАОЦИ, И ЗБОГ ЧЕГА?

РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 31

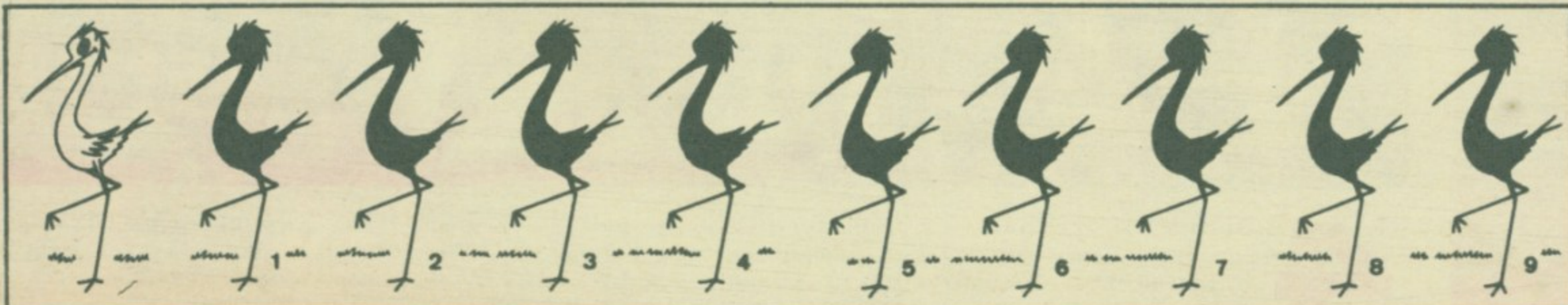
ЈЕДНА ЈЕ ИСТА!

Само једна од ових 9 силуета одговара птици која се налази у горњем

левом углу нашег цртежа. Која?

ОДГОВОР:

Силуета број 8.

Ирска је најкишовитија област у Европи. Њени становници су на то већ навикли, па тако рећи никад и не крећу без кишобрана. За оне

заборавне једна аутобуска компанија продаје, уз карту, кишобране од папира по цени од око 300 динара.

Стручњаци једне америчке фирме недавно су за потребе НАСЕ конструисали супер-робота који контролише друге „обичне“ роботе док они обављају компликоване радње. Овај супер-робот чим

примети и најмањи пропуст „јавља“ електронској мрежи и на тај начин избегавају се грешке које покатак могу да буду кобне по живот астронаута.

уз помоћ људи који су „усвојили“ једног малог шимпанза, доктори Ален и Беатриса Гарднер, професори психологије на Универзитету

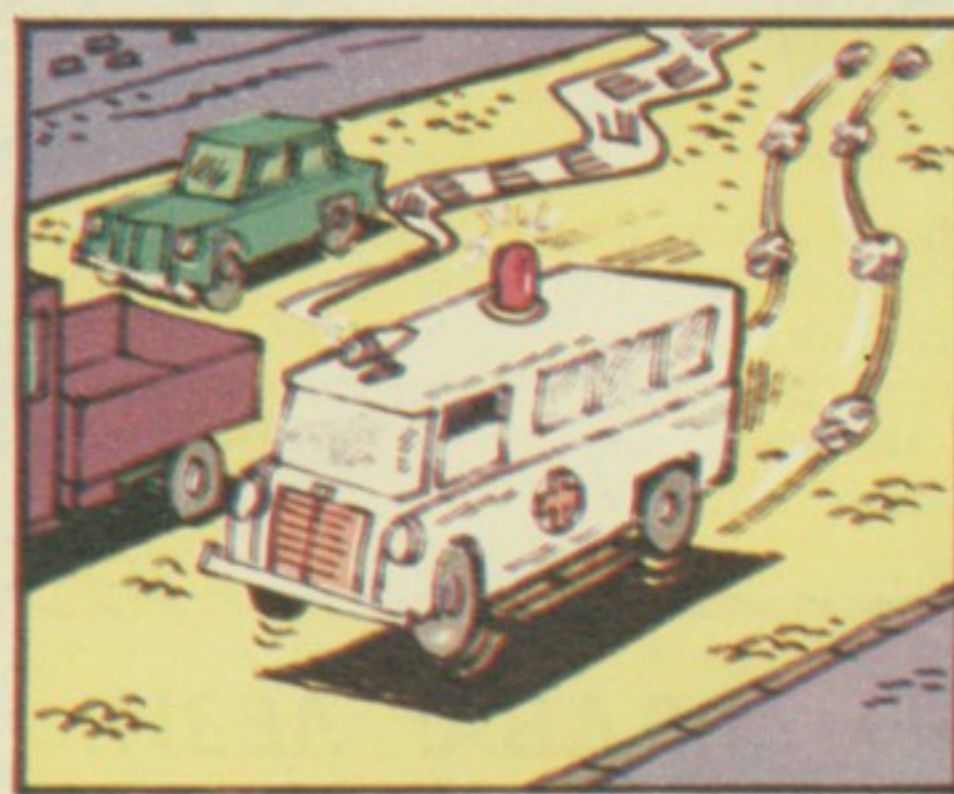
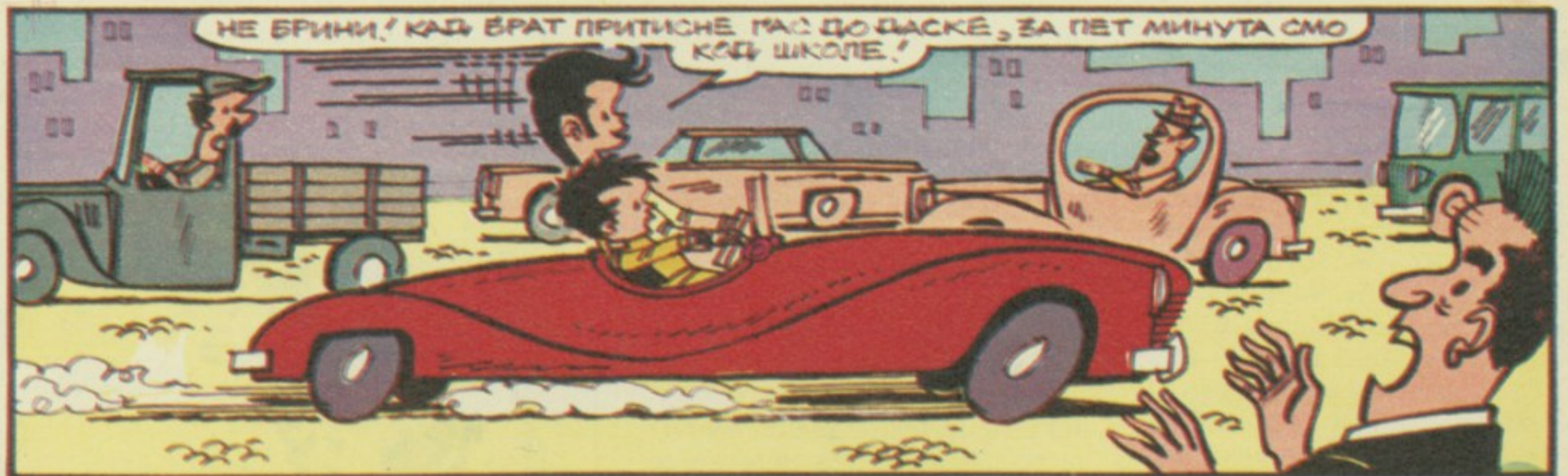

у Невади, успели су да га науче да „говори“ помоћу знака глупонемих. За три године мали шимпанзо савладао је око 60 „речи“.

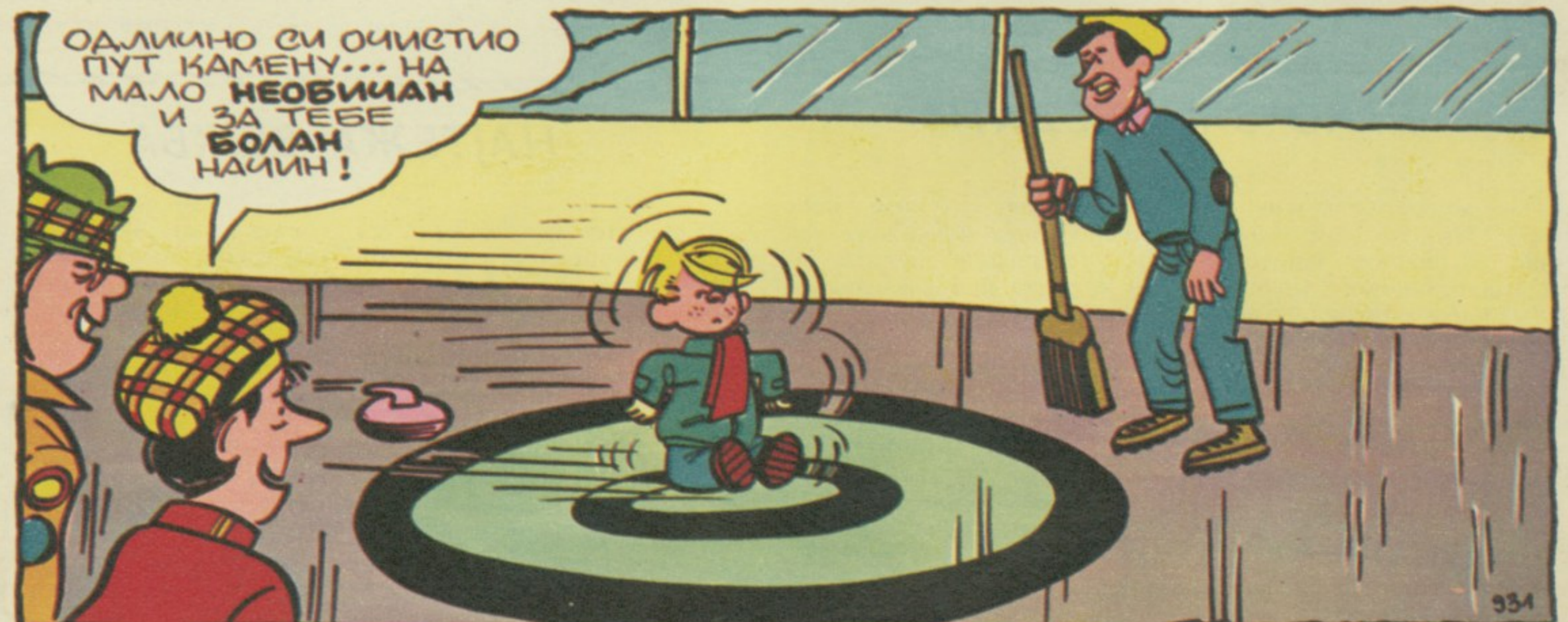
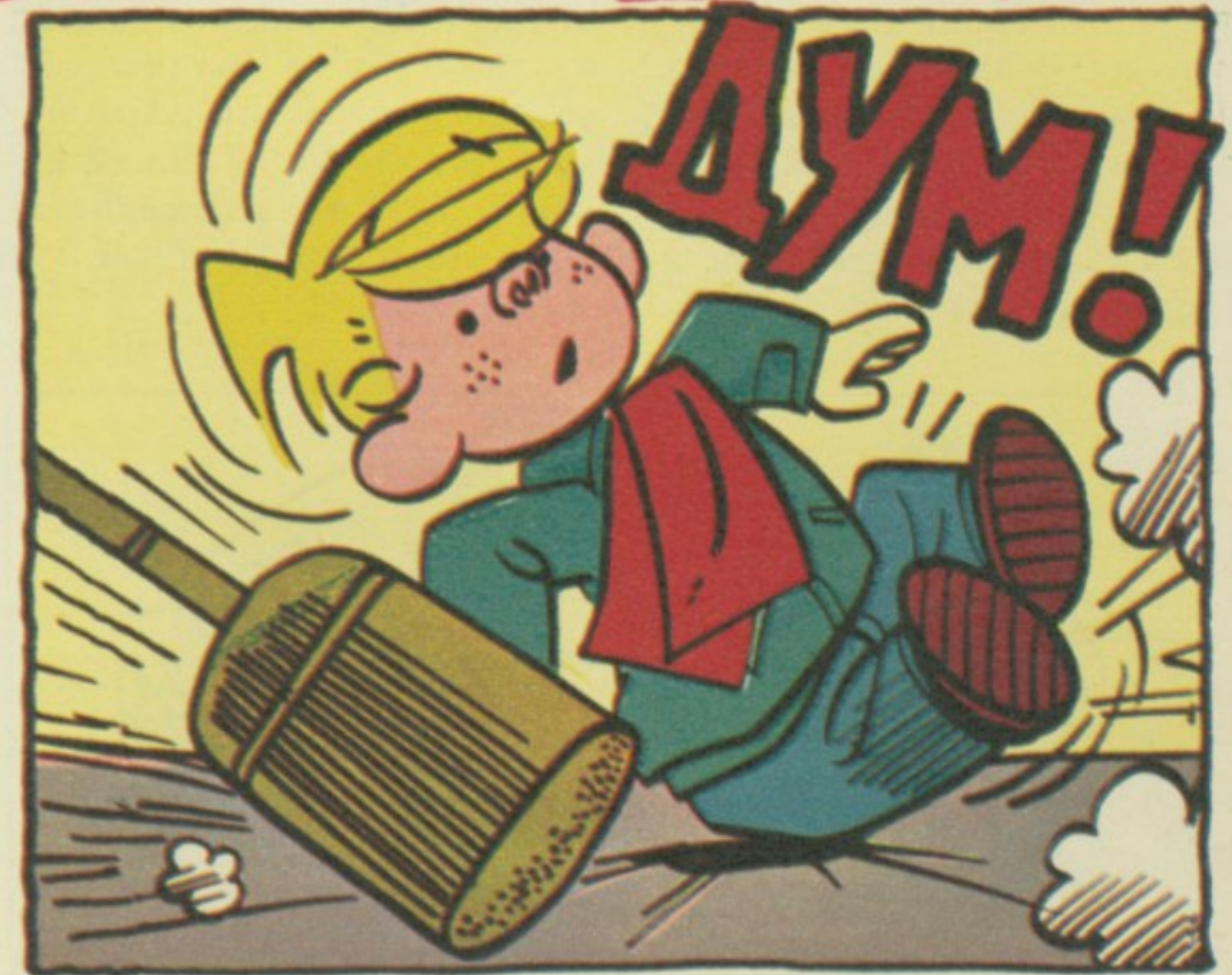
у Франкфурту се онедавно продају тањира са 15 „лица“. Начињени су од листова

полиестерола који принађају један уз други. После употребе треба само одлепити горњи слој. И тако петнаест пута.

МОДЕРНИЗУЈЕ СПОРТ

ДРЕСУИРАЈТЕ

Још од малих ногу пса треба научити да не прља стан и прави штету у игри — да не гребне намештај, грицка ципеле и слично. Тај посао није тежак. Само пазите: на штете се не виче, оно се не удара а загњурити му њушку у не чистоћу коју је начинило — строго је забрањено. Свака животиња, па тако и пас, тражи најподесније место на којем би могли да обаве нужду — трчи по стану, њуши и окреће се укруг. Чим приметите овакве знаке, одмах вежите пса за узицу и изведите напоље. Али, шта радити ноћу? Ни то није нерешив проблем. На балкону, или неком другом погодном месту, поставите сандук с песком, који ћете по-

степенно помицати према излазним вратима стана, сваког дана по метар-два и најзад измети напоље.

Да пас не би тражио да га ноћу изводите напоље, не треба да му дајете никакву храну ни течност после задњег оброка тога дана, а затим га изведите на дужу шетњу. Најбоље је да свог пса храните три пута на дан — ујутру, око седам, у подне, око 12 и предвече, око 17 часова. Највише хране дајте му у подне, ујутру упола мање, а предвече између ове две количине.

Тек кад пас стекне ове основне навике можете почети са дресуром, а то је отприлике кад наврши десет месеци.

Пас мора да изврши заповест — то је опште правило у дресури и од њега немојте одустајати. Ако пас неће да вас слуша, покушај

дужите и даље ако видите да му то чини задовољство. Међутим, чим приметите да пас почиње да показује знаке смањеног интересова-

ње наредне заповести. Пса немојте у оваквом стању за државати дуго и на крају га пустити да изврши неку мање важну заповест, већ ову вежбу спојте с каснијим радом на хватању „бегунца“, односно у раду с помоћником.

те да пронађете узрок и да га уклоните, а вежбу упорно понављајте кад је правилно не изведе. Кад пас послуша једну заповест, поновите је неколико пута а про-

ња — прекините с вежбом. За сваку добро изведену заповест пса треба похвалити са „браво“ или „добро је“ и потапшати га по плећки.

НАРЕДБА: СЕДИ!

Седи! — То је прва заповест на коју пса треба да навикнете јер се она у пракси највише примењује. Поставите пса поред себе и кажите му „седи!“. При том га руком лагано притисните на сани и гурните га наопако тако да мора да седне. Чим је то извршио, похвалите га речима „браво“, „тако“, и настојте да остане у том положају неколико секунди а касније и дуже, све док му

не кажете да може устати. Када је пас извршио заповест, потапшите га, за почетак му дајте посласаницу и вежбу поновите неколико пута. Можда вас пас неће одмах, првог дана послушати кад му кажете „седи“, али ће зато то урадити већ следећег дана, па зато будите стрпљиви. У даљим вежбама ваш пас кад седне не сме устати док му то не кажете.

КАКО ЗАПОВЕДАТИ

Пас је осетљива животиња и зато је веома важно како изговарате заповести. За сваку заповест треба да изговорите одређени гласовни знак. Кад га позивате, изговарајте његово име јасно, али никако у оштром или претећем тону јер у том

случају пас уопште неће слушати шта му кажете већ ће, престрашен, гледати само како да побегне. Запамтите и ово: пса немојте звати сваки час, тек тако. Ако га већ позовете, треба и да му саопштите шта од њега тражите.

НАРЕДБА: ЛЕЗИ!

Лежи! — то је следећа заповест коју треба да увежбате са својим псом. Она има три степена: лежање ради одмора, стварно лежање и лежање у приправности.

Почните овако: најпре му заповедите „седи!“, а затим кажите „лези!“. Да би то пас извео, потребно је да опружи предње ноге, ако то не изврши, једноставно му левом руком притисните предње шепе. Кад је то постигао оставите га да лежи неко време и одмара се.

Други степен је лежање

у правом смислу, рецимо кад пас иде на спавање у свој лежај. Тада му реците „на спавање!“ Да би пас извршио ову другу заповест, прво га позовите к себи и реците му: „на спавање!“, затим га одведите до лежаја и наредите да се попне у њега, легне и ту га оставите. Ову вежбу најбоље је да радите док је пас млад, увече кад му се стварно спава. Тако ће најлакше упамтити те две речи, а касније, када се на њих привикне можете вежбу изводити и по дану.

НАЈТЕЖА ВЕЖБА

Трећи степен — лежање у стању приправности — најтеже ћете постићи. Али, стрпљењем се све може.

Док у прва два случаја пас нормално лежи, овде треба не само да лежи већ и да му је сва пажња усред-

сређена на заповест која тек треба да уследи. Да бисте то постигли, заповедите прво псу „доле!“ У почетку га држите за огрлицу и по времену упозоравајте речју „пази!“ да остане у непрестаној напетости за изврше-

НАРЕДБА: ПУЗИ!

Пса треба да научите и да пузи. То се постиже даљим вежбама на лежању у стању приправности. После заповести „доле!“ и „пази!“ псу се каже „пузи!“ При том му не дозволити да устане. Најбоље је да предмет који желите да вам донесе (то се зове предмет за апортирање) поставите на 5-6 метара од њега и заповедити му да га донесе. Сваки покушај устајања спречавате речима „доле!“ и „пузи!“ Ова вежба је доста сложена и за пса тешко схватљива, па ћете је понављати из дана у дан, дуже време.

НАРЕДБА: ЧЕКАЈ!

Чекај! — Ову заповест је доста тешко постићи јер пас никада не жели да ос-

Е ПСА!

ОД ОБИЧНОГ ШТЕНЕТА ДОБИЋЕТЕ ПСА КОЈИ СЛУША СВАКУ ВАШУ ЗАПОВЕСТ

тане сам, а нарочито не када се дресер удаљи од његовог видокруга. Пас не зна да ли ћете се ви вратити по њега, а такође ни то зашто мора ту да седи или лежи чекајући. Ако треба да уђете у трговину или канцеларију где је незгодно увести пса, треба да га оставите у седећем ставу да вас пас чека или чува неки предмет. Да бисте то постигли, потребно вам је доста упорности и стрпљивог рада. Али, труд се исплати. У почетку вежбајте у стану и природи, а касније пређите

на улицу и за пса мање познате куће. Псу најпре заповедите да седне и кажите му „чекај!“, а затим се удаљите за кратко време, које ћете касније све више продужавати. При томе стално мотрите на пса, али тако да он то не примети. Чим покуша да се помакне, викните му „чекај!“ и приђите с попластицом. На тај начин пас ће запамтити да сте се вратили по њега и чекање му неће бити непријатно, утолико пре што сте га наградили.

месеци 120 сантиметара а касније се може тренирати и са још већим скоковима.

ПАС ДОНОСИ ПРЕДМЕТ

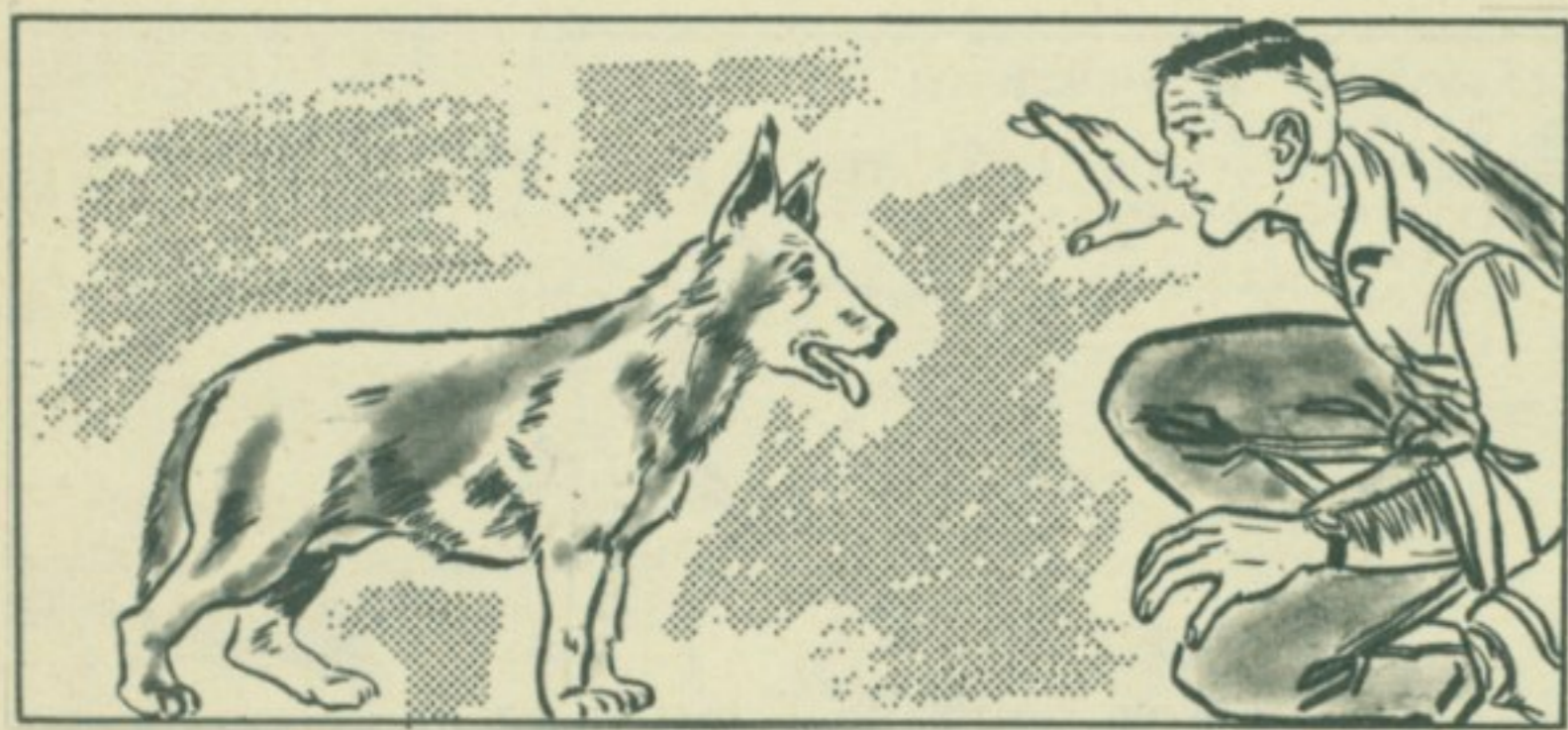
Апортирање — То је једна од сложенијих вежби у дресури. За њу вам треба доста труда и упорности док је пас савлада, али онда она постаје омиљена забава и псу и власнику. Док је пас још млад, почиње с вежбама апортирања као игром: пса ћете кроз забаву научити да граби најбоље неки стари пешкир или крпу. При тој игри говорите псу „узми!“ кад желите да пешкир дохвати, „држи!“ када желите да га задржи међу зубима и „пусти!“ када хоћете да вам пешкир пусти. Да би пас запамтио ове речи, у почетку их изговарајте тачно у тренутку кад он ухвати, држи или пусти крпу. Понављајте ову вежбу што чешће да бисте могли приступити сложенијим вежбама на дресури. Али, пазите, можете их почети тек кад сте уверени да се пас привикава на ове речи.

Ако сте ово постигли, у каснијем раду псу прво заповедите да седне. Кад изврши ову заповест, пружите му платно с речју „узми!“ Пас тада мора да прихвати платно и да га задржи у чељустима. Уколико то не изведе одмах, вежбу понављајте сваког дана и привикавајте га да крпу држи што дуже у чељустима. Постепено крпу замените другим предметима за апортирање, који су тежи од обичног пешкира и лопте.

Кад је ваш пас запамтио да предмет преба да држи у чељустима можете прећи на прву вежбу апортирања која није тешка и сваки је пас веома радо извршава: доношење баченог предмета. Међутим, ова вежба се ретко кад изводи правилно: пас треба да отрчи за баченим предметом тек кад му ви кажете „донеси!“, а до тог тренутка мора остати мирно седећи уз дресера.

Власници су већином задовољни када псу баце предмет за апортирање и он одјурди за њим да би га одмах затим донео и оставио у њиховој близини. То за правилну дресуру није довољно.

Псу најпре заповедите да седне, а истом привуците његову пажњу речју „пази!“ Затим предмет баците и кажите „донеси!“ Тек сада ваш пас треба да отрчи за предметом, да га узме у чељуст и трчећи донесе на траг. Сад поново треба да седне и тек на заповест „дај!“ или „пусти!“ испусти предмет у вашу руку. У почетку ће бити потребно да псу, док носи предмет, говорите „донеси!“ и када вам приђе да му кажете „седи!“ и „дај!“, узмете му предмет и потапшете га по плећки да би читаву вежбу поновио неколико пута. Али, ако пас није разигран и не жели да се на тај начин забавља, вежбу поновите само још једанпут и пређите на друго. Није потребно да дајете предмет псу да га претходно оњуши јер он не следи предмет по мирису већ по мирису који на њему остаје од дресерове, односно ваше руке

ВЕЖБЕ СКАКАЊА

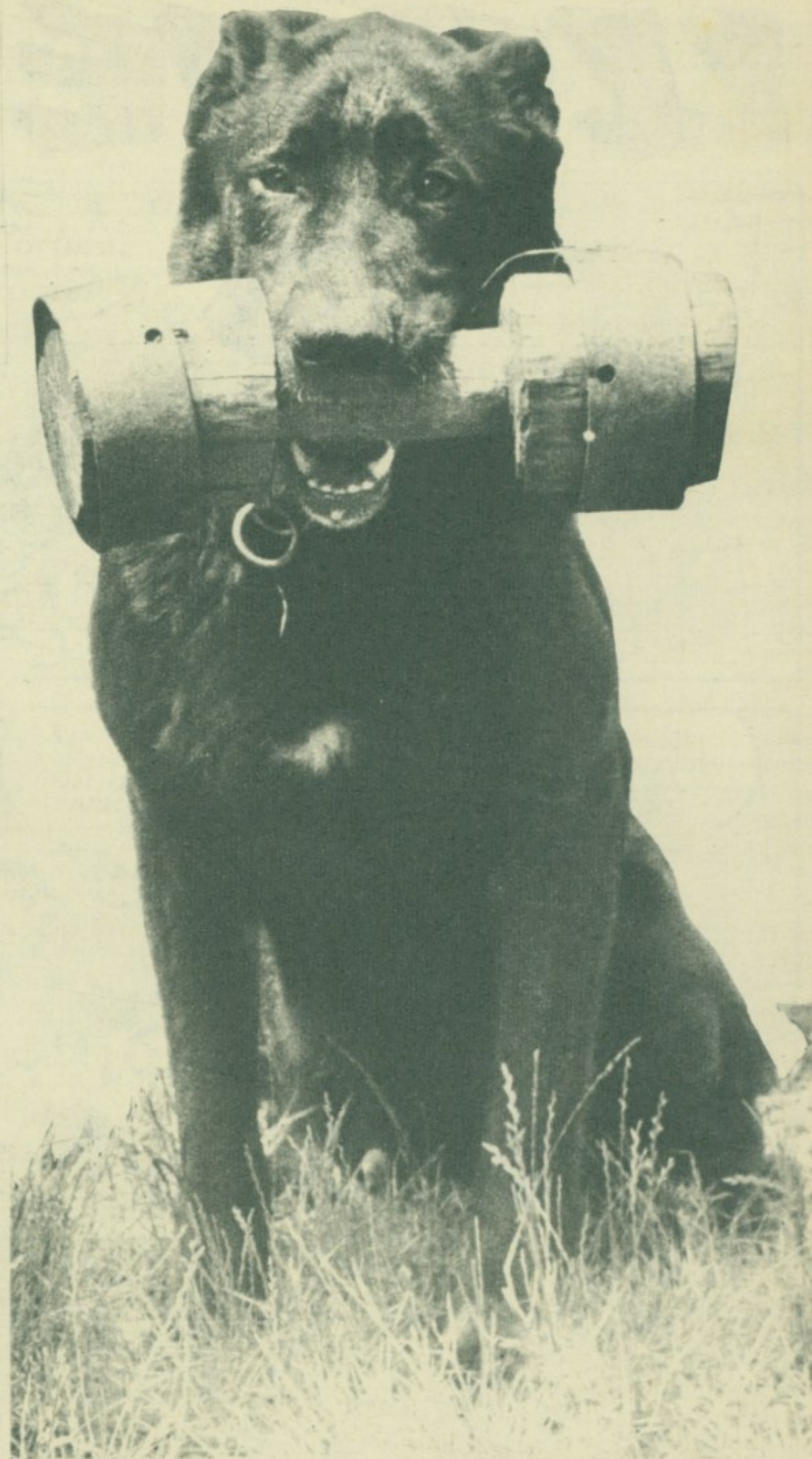
Скакање — Ако желите да стварно дресирате пса, пуну пажњу поклоните скакању јер је оно уз трчање други предуслов за јачање његових мишића. Још док

мора да прескочи да би дошао до хране или посластице. Што је пас старији, ове запреке треба да су више, сваки пут их повећавајте за неколико сантиметара. Пас

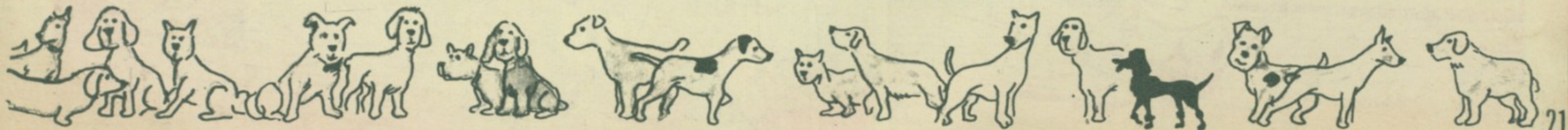

је пас млад привикавајте га на скокове. То ћете најлакше постићи ако му поставите мању препреку коју пас

стар четири месеца може да прескочи висину која одговара његовој, од шест месеци — један метар, од десет

(Из књиге Ј. Кнежевића „Дрсура паса“ коју можете набавити у издању Спортске књиге, Београд, Македонска 19).

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

О... А... ДОБАР ДАН... НИЈЕ МУ НЕШТО ДОБРО... МАЛА НЕ-СВЕСТИЦА!

ЧЕСТИТАМ, ГОСПО-ДО! ВИ СТЕ ДИВНИ! МОЖИ МОМЦИ, ИНАЧЕ ПРИЛИЧНИ ПРУВИЈАНИ И ПРОСТАЦИ, НАШЛИ СУ НАЈЗАД ПРИСТОЈНО ДРУШТВО...

... И ТО ЈЕ САМО ПОЈАЧАЛО МОЈУ ЖЕЉУ ДА ВАС УБРОЈИМ У СВОЈУ ПОСАДУ! НЕОПХОДНО СУ МИ ПОТРЕБНИ... ВЕСЛАЦИ ВАШЕ СНАГЕ!

ВИ... ВИ НАМ СЕ ПОДСМЕВАТЕ, РУШИО-ЛЕ! ПА МИ СМО САМО СКРОМНИ, СЛАБАЧКИ ПУТНИЦИ!

ОХ, НЕ! ПА МИ... НЕ УМЕМО НИ ДА АРЖИМО ВЕСЛА!

А... ШТА... СУ ТО ВЕСЛА?

М... МОЖАА СЕ ТО ЈЕДЕ?

МИ... МИ СМО СЛАБАЧКИ А ХРАБРОСТИ НЕМАМО НИ ЗА ДВЕ ПАРЕ! АЛИ НАШ КАПЕТАН... СТАРИ НИК... Е, ОН ЈЕ СНАЖАН! ОН... ОН СЕ САМ ТУКАО С ВАШИМ ЉУДИМА!

ШТА?!? ОБЕТЕ ДА МЕ УВЕРИТЕ ДА ЈЕ ОВАЈ СТАРКЕЛА ПОБЕДИО МОЈЕ МОМКЕ? СВЕ ВРСНЕ ГУ-САРЕ?

КАКО СЕ УСУЂУЈЕШ ДА СУМЊАШ У ТУЉУ ХРАБРОСТ? ТИ КОЈИ НИСИ ИМАО ТРИ ЧИСТЕ ДА ПРАТИШ СВОЈЕ ЉУДЕ У БОРБИ!!?

ГЛЕ! ГЛЕ! КОЧОПЕРАН СИ И БЕЗОБРАЗАН!

А ЈА НЕ ТРПИМ БЕЗОБРАЗНИКЕ!

ИЗАЗИВАМ ТЕ НА АВОБОЈ!!!

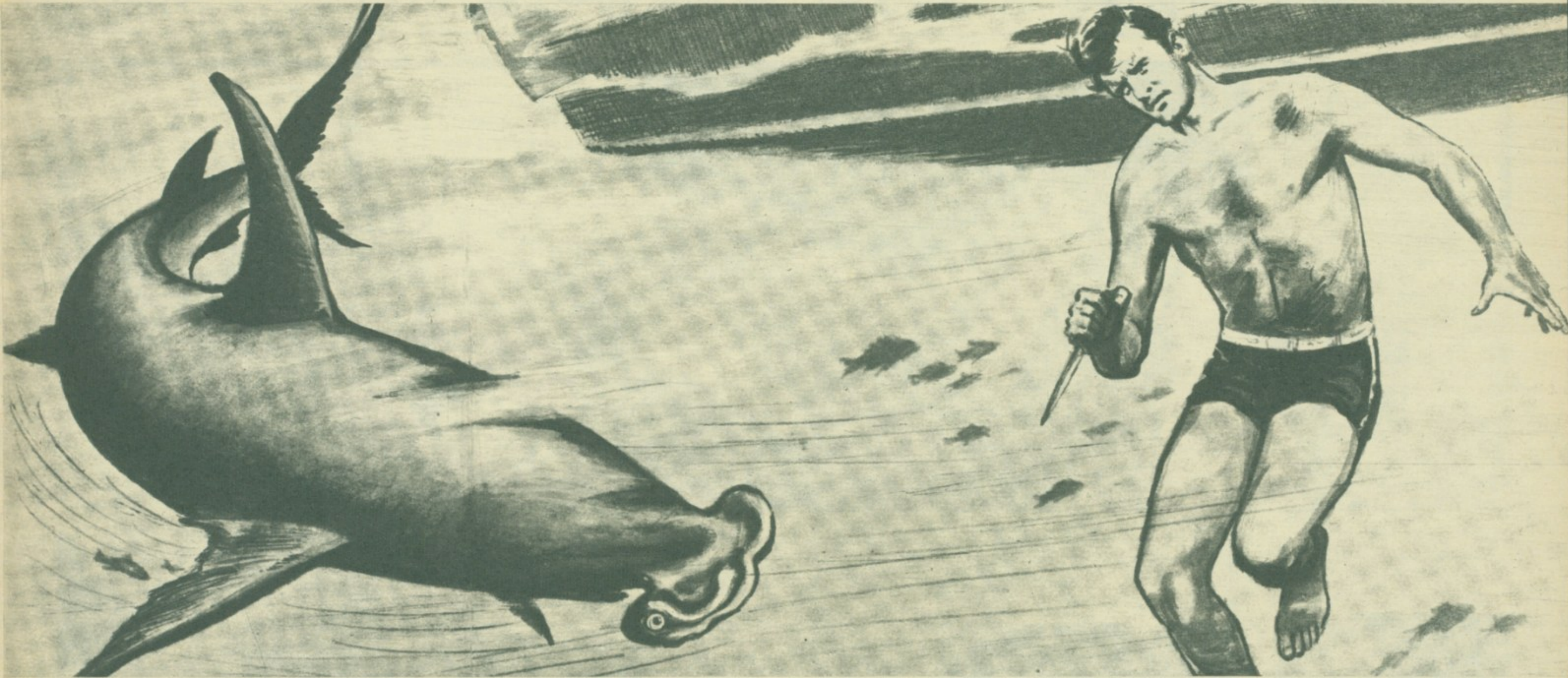
ОДЛИЧНО! ИЗВАДИО СИ МИ РЕЧ ИЗ УСТА! ДАЈТЕ МИ САБЉУ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

У ФОРМИ САМ! НАПРАВИЉУ ОД ЊЕГА СЕЦКАНО МЕСО!

САМО ГЛЕДАЈТЕ! ПРОЖАРАЉУ ГА КЈО ПАС МУВУ!

АЈКУЛА НАПАДА

НАСРЕД АТЛАНТСКОГ ОКЕАНА УСАМЉЕНИ ВЕСЛАЧ СТРУГАО ЈЕ ШКОЉКЕ СА ДНА СВОГ ЧАМЦА. ИЗНЕНАДА ЈЕ УГЛЕДАО КАКО СЕ ЦИНОВСКА АЈКУЛА УСТРЕМИЛА ПРАВО НА ЊЕГА!

Морао је страховито брзо да смисли нешто. Ако покуша да се попе у чамац, ајкула ће га шчепати за ноге док се буде извлачио из мора. Преостајало му је једино да се окрене и суочи са ајкулом-убицом! Приљубио се леђима уз дно чамца, извукао нож и припремио се да дочека ајкулу лицем у лице.

Само њеј часова сна

Веслач који се нашао у овој очајној ситуацији био је тридесет двогодишњи Енглец Џон Ферфекс, први човек који је икад прешао Атлантски океан на весла. Пошао је из Лас Палмас на Канарским острвима 20. јануара 1969. а стигао на „Холивудску плажу“ у Форт Лодердејлу на Флориди 19. јула исте године. Његов чамац „Британија“ пројектовао је велики енглески стручњак за јахте Уфа Фокс. „Британија“ је била 7,20 метара дугачак, наранџасто обојен чамац на весла који је лично на огромну ципелу.

Пре него што је испловила, за „Британију“, се говорило да је непотопљива, што се показало потпуно тачним! Ферфекс, који је иначе сањао о овом путу пуних 15 година, више пута се нашао буквално под водом, али никад у правој животној опасности од даљења. Једном се чак и преврнуо, али се чамац сам одмах исправио.

Његово путовање почело је лоше. Током јануара и фебруара ветар и струја одбацили су га двеста километара према југу, а чак и после тога му се догађало да весла у погрешном правцу. Да би олакшао чамац и повећао његову брзину морао је да половину намирница баци у море. Веслао је десет часова дневно без одмора и ноћу никад није спавао дуже од пет сати. Пред крај авантуре, због великих тропских врућина, спавао је преко дана а веслао ноћу.

Мада су се разни бродови заустављали и снабдевали га свежим намирницама, основна Џонова храна била је риба коју је сам ловио. Јео их је толико да, кад се путовање завршило, више није хтео ни да види рибу, а камоли да је једе!

За Ферфекса је било од огромне важности да просечно превесла између 30 и 40 километара дневно, јер је знао да мора да стигне до Флориде пре сезоне урагана. Ни много већи чамци од његовог не би могли да одоле урагану.

Борба са ајкулом — убицом

Кад је био на око месец дана пловидбе од Флориде, имао је стравични сусрет са ајкулом-чекићаром. Догодио се то баш у време кад је изишао из чамца да би с његовог дна и бокова остругао шкољке које су се залепиле и отежавале кретање.

Усамљени веслачи и морнари који су пловили око света никад не би кренули на такво путовање ако нису спремни да се суоче са свим могућим опасностима почевши од двадесет метара високих таласа код Рта Хорн, па до борбе са ајкулама-убицама, и то без ичег другог осим брзог ока, но-

жа и храбрости. Ајкула-чекићара има пљоснату главу чије су бочне стране меснате и истурене. На крајевима тих избочина налазе се очи. Страшно морско чудовиште јурило је кроз воду у очевидној намери да претури чамац!

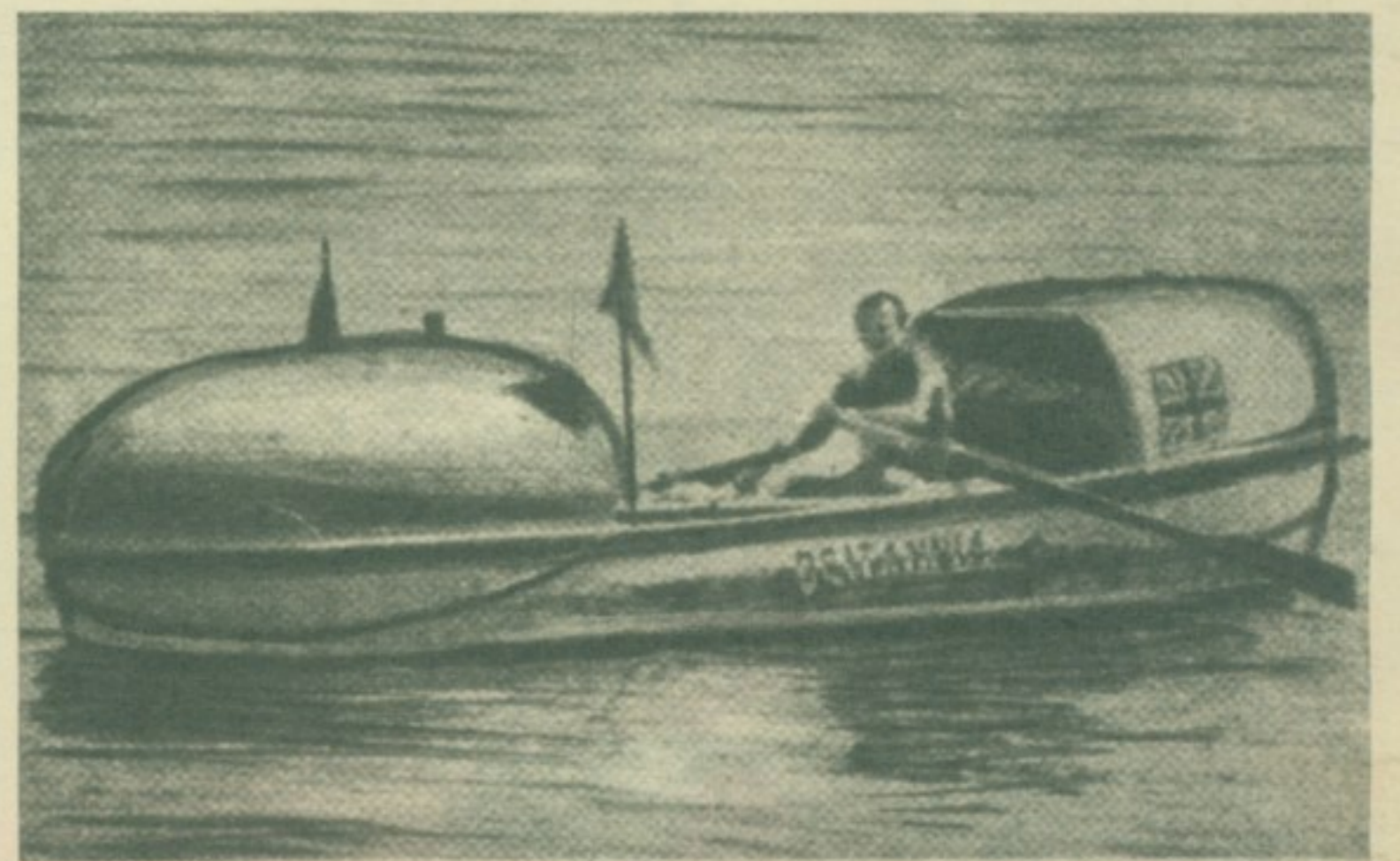
Ферфекс је знао шта би требало да учини: морао је да пробије најосетљивији део ајкуле — њен нос! Ајкула је већ била скоро над њим и он је замахнуо ножем кроз воду. Али, промашио је нос и, док се ајкула дизала према површини, зарео је сечиво у њен трбух! Изненада, ајкула се сасвим смирила и већ неколико тренутака касније плувала је по површини Атлантика — мртва! Ферфекс је одсекао неколико њених пераја и попео се у „Британију“ исцрпљен али задовољан.

Кад је коначно стигао у

Флориду, осушена пераја била су причвршћена на чамцу као трофеј и успомена на битку из које је изишао као победник. „Британија“ је била прилично оштећена: после шест хиљада километара пловидбе њене наранџасте боје потпуно је нестало, али све су то биле ситнице у поређењу са величином Ферфексовог подвига.

Кад је први пут после шест месеци крочио ногом на копно, Џон је узео у шаку мало песка и замишљено га пустио да му кроз прсте цури на земљу. Иако је, док је веслао, носио рукавице, ипак су се сви чудили како су му руке у добром стању. Много му је теже од самог веслања падало дуго седење, рекао је. Изјавио је још да ће недељу дана без престанка спавати и да више никад неће — узети весла у руке!

Д. П.

СЕДАМ МЕСЕЦИ ТРЕБАЛО ЈЕ ЏОНУ ФЕРФЕКСУ ДА СВОЈИМ ЧАМЦЕМ НА ВЕСЛА ПРЕПЛОВИ АТЛАНТИК 23

ОДБРОЈАВАЊЕ ЈЕ ЗАВРШЕНО... А ЦИНОВСКИ РАКЕТНИ МОТОР ЈОШ ЈЕ ЧЕКАО НАРЕЂЕЊЕ ИЗ ЦЕНТРА ЗА ДАЉИНСКО УПРАВЉАЊЕ...

КОНО... ТАЈ ОДВРАТНИ ПАЦОВ! ЗАШТО ВЕЋ НЕ ПРИТИСНЕ ТО ДУГМЕ И УЧИНИ СВЕМУ КРАЈ?!

ПРОДУЖАВА УЖИВАЊЕ У СВОЈОЈ ПОБЕДИ, ЦОНИ-САН! ЗНА ДА НИШТА НЕ МОЖЕ ДА ГА СПРЕЧИ!

Али... у контролном центру...

ЗАШТО...? НИШТА СЕ НЕ ДОГАЂА?!

НЕ МОЖЕ НИШТА ДА СЕ ДОГОДИ, КОНО... У ЦИТАВОЈ БАЗИ ИСКЉУЧЕНА ЈЕ СТРУЈА! МАЛА ПРЕДОСТРОЖНОСТ...

У ПОДРУМУ ЗА ИСПИТИВАЊЕ МОТОРА...

НЕ БОЈТЕ СЕ! МУЧЕЊУ ЈЕ КРАЈ!

Касније...

НИЈЕ НИ МИКРОФИЛМ ВИШЕ ПОТРЕБАН, ХАЗАРДЕ! КОНО ЈЕ ИЗДАЈНИК! ВАША МИСИЈА ЈЕ ЗАВРШЕНА!

А... АЛИ... КАКО СТЕ НАС ПРОНАШЛИ?

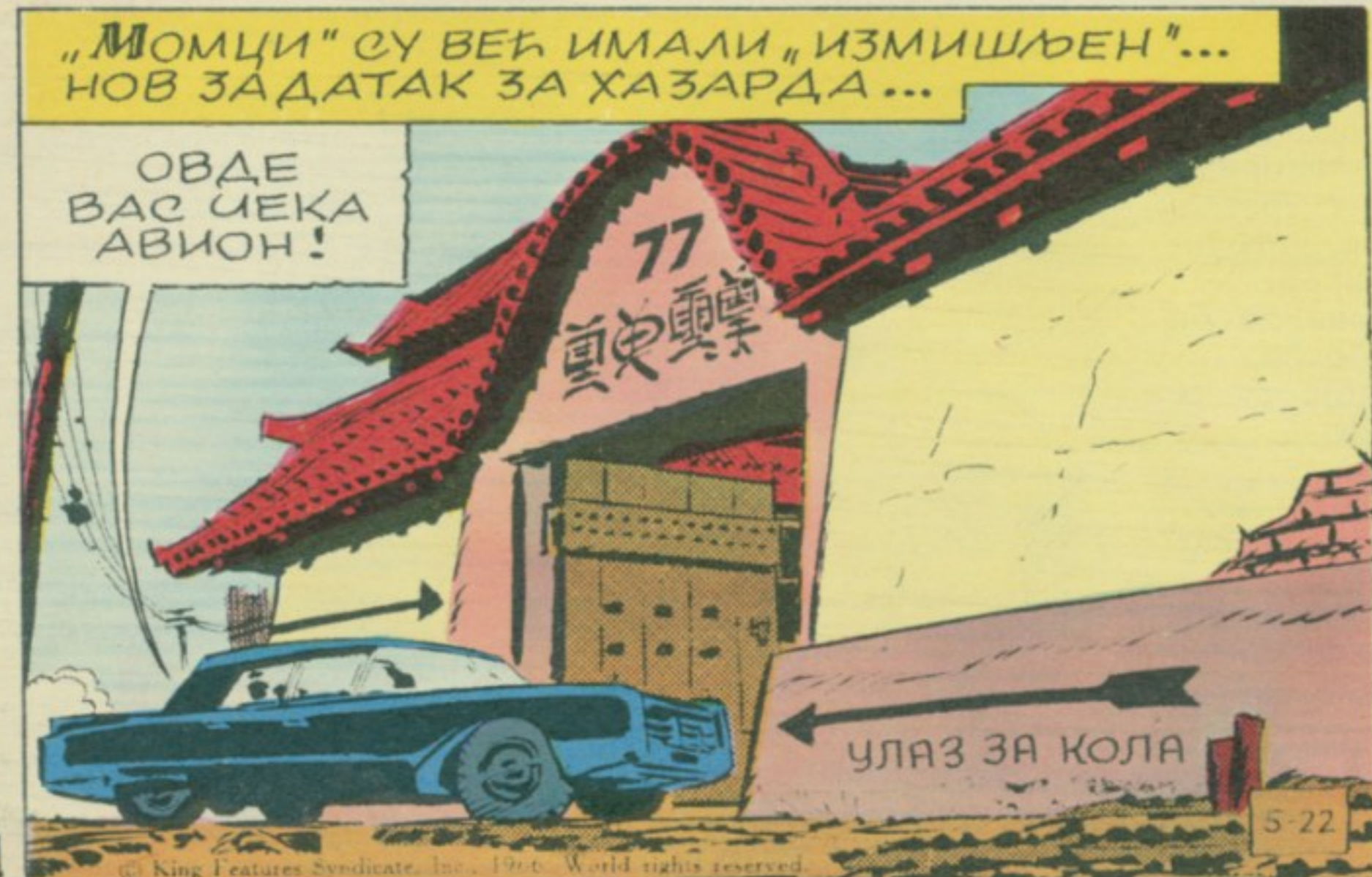

ЈЕДАН МИНИ-ТРАНЗИСТОР УГРАЂЕН У ВАШЕМ РУЧНОМ ЦАСОВНИКУ НЕ САМО ДА ЈЕ СКРИВАО МИКРОФИЛМ ВЕЋ НАС ЈЕ...

... ДРЖАО У ТОКУ СВИХ ДОГАЂАЈА! И КАД СМО СЛУЛИ КОНОВУ ИЗЈАВУ У АУТОМОБИЛУ ПОХИТАЛИ СМО ВАМ У ПОМОЋ!

ШТА ЛИ ЋЕТЕ ЈОШ ИЗМИСЛИТИ, МОМЦИ?

"МОМЦИ" СУ ВЕЋ ИМАЛИ "ИЗМИШЉЕН"... НОВ ЗАДАТАК ЗА ХАЗАРДА...

ОВДЕ ВАС ЧЕКА АВИОН!

ВЕРУЈЕМО ДА ЋЕТЕ ОВАЈ ЗАДАТАК ПРИХВАТИТИ СА ЗАДОВОЉСТВОМ! ИДЕТЕ У ЕГИПАТ... ТАМО ГДЕ СЕ ЗАЈЕДНИЧКИМ НАПОРИМА СПАСАВАЈУ СТАРИ ИСТОРИЈСКИ СПОМЕНИЦИ!

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

НУЛАХ

КАМЕНЕ ЗМИЈЕ

МАРСОВ
МОДУЛ
ЗАПАО ЈЕ
У
ОБЛАК
МЕТАЛНЕ
ПРАШИНЕ И
БИО ПРИМОРАН
ДА СЕ НАСЛЕПО
СПУСТИ НА
МАРС.
И ДОК ЈЕ КАПЕТАН
ТРЕВЕРС СТРУГАО
ПРАШИНУ,
КАРЛСОН СЕ
УДАЉИО...

ШТА? ПА
ОН ИДЕ ПРАВО
КА КАМЕНИМ
ЗМИЈАМА! ПО-
ЛУДЕО ЈЕ!

ГЛАВА
КАМЕНЕ
ЗМИЈЕ СЕ
ПОКРЕ-
НУЛА...

ХЕЈ!
КАРЛ-
СОНЕ!
ВРАТИТЕ
СЕ! ОПАС-
НЕ
СУ!

НЕВЕРОВАТНО!
ЖИВА БИГА, А ОД
КАМЕНА! ВРЛО ИНТЕ-
РЕСАНТНО И ЧУДНО...

ИЗНЕНАДА...

АААХ!

БЕЗ ПА-
НИКЕ! БЕЗ
ПАНИ-
КЕ!

ГОРИМ!
ПОМОЗИТЕ
МИ!

ПЛОЛ ЈЕ УЛЕТЕО У КИШУ
УСИЈАНОГ КАМЕНЈА И ДОГРА-
БИО КАРЛСОНА...

АКО НЕ
УСПЕМ ДА
СТИГНЕМ
С ЊИМ ДО
МОДУЛА...
ГОТОВИ
СМО!

934

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ВРЕМЕ ЧЕКАЊА ЈЕ ИСТЕКЛО!

Има 13 година, иде у VII разред осмогодишње школе, а име јој је Звезда Цеклић. На први поглед нико не би рекао да је ова скромна девојчица, вредан ђак Основне школе, „Сестре Илић“ у Ваљеву, позната „звезда“ наше народне музике.

Она ни сама не зна како је све то почело, како се од-

ЦЕЦИНИХ ПЛОЧА

лучила да почне да пева. Њен отац Ђорђе, возач „Же грапа“ у Ваљеву, каже да је Цеца одмалена певала, а мајка Олга ју је наговорила да се пријави на такмичење аматера певача „Студио VI Вам пружа шансу“ 1967. године у организацији Радио-Београда. Успех је био потпун и као најбољи аматерски глас Ваљева Звезда је заступала 1968. године свој родни град на такмичењу „Жетва у Банату“ у Панчеву. Ту се нашао познати ком позитор народних песама АЦА СТЕПИЋ. Кад је чуо малу Звезду, није се двоумио — понудио јој је да са његовим ансамблом сними плочу за ЈУГОТОН. Написао је две песме за њу, „Порука родитељима“ и „Вредан ђак“ које је Цеца снимила за плочу. Није прошло много времена од дана кад се плоча наша у изложима, а продавци су били изненађени: одједном, као да су сви хтели да имају њену плочу. ЈУГОТОН је снимио све више њених плоча, слушаоци су куповали... И звезда је рођена! Продато је 100.000 Цециних плоча!

Почела су да пристижу писма обожаваца, тражили су јој слику са посветом, аутограме... Одштампане су њене слике, плакате... певала је на телевизији, радију, али је поред свега остала оно што је и била — вредан ђак и послушна кћерка своје маме!

Хонорар који је добила од продаје својих плоча Цеца је дала мами да спреми зимицу, а од будућих прихода као прво купиће лепе поклоне брату Зорану и сестри Славици. Укупно ће за пролатих 100.000 плоча добити 1.000.000 ст. дин.

Песме мале Цеце су сетне, пуне туге, наде и радости у исто време. Једна њена обожаваатељка каже: „Пре три године остала сам сама са двоје мале деце које сам морала, јер сам запослена, одвести код мајке у село. Било ми је тешко. Сва ког дана кад бих се вратила с посла, плакала сам. Али једна песма учинила је преокрет у мом животу. У судству сам слушала плочу с песмом „Порука родитељима“. Речи те песме су ме потресле толико да сам целу

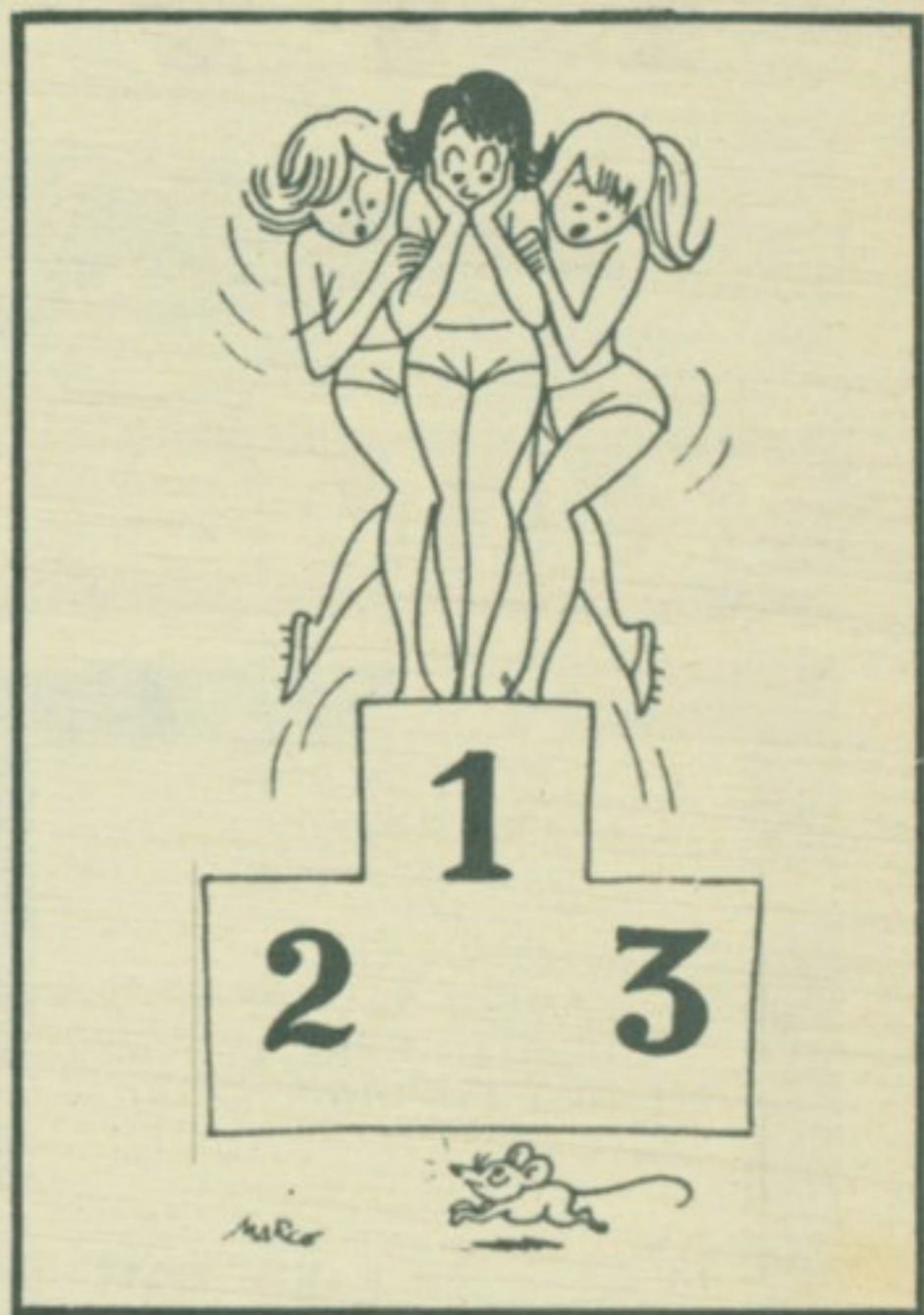
ноћ плакала, а сутрадан отпутовала и вратила децу. Са да се у моме дому чује деци смех. И без обзира на гешкоће, ја сам опет срећна. Ето шта може понекад да учини једна песма мале Звезде“.

Није никакво чудо што је АЦА СТЕПИЋ после оваких и сличних писама снимио са малом Цецом нову плочу са песмама „Једна је мајка на целом свету“ и „Вратите се, родитељи моји“. И овим песмама Цеца је показала да ће се на њу као певачицу рачунати и ка да одрасте. Засада јој је главна брига да успешно заврши осмогодишњу и упише се у Музичку школу.

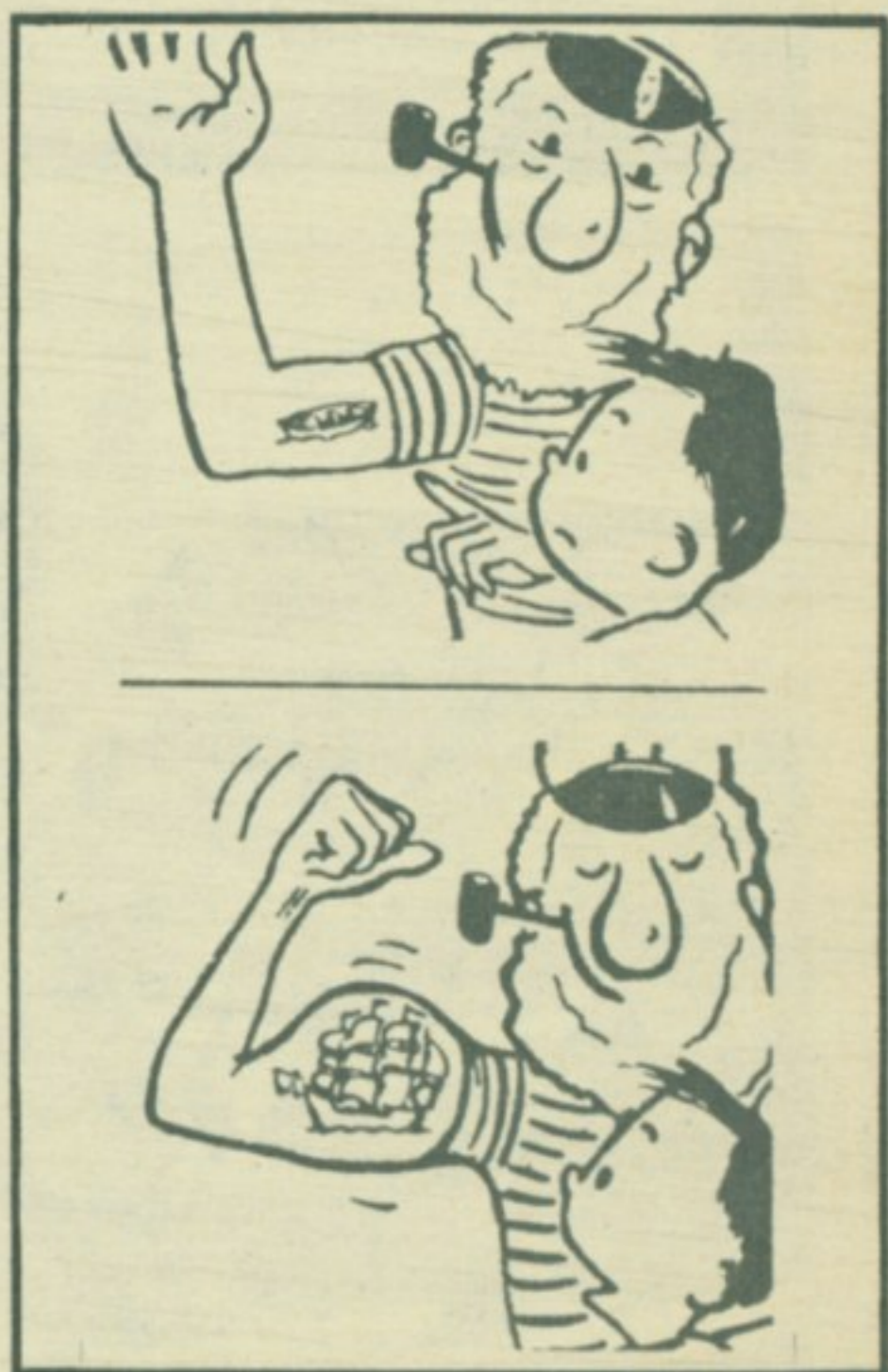
Ускоро ће Цеца учествовати на великом концерту у Дому синдиката у Београду где ће, међу осталим, и она добити своју златну плочу. Њене другарице већ навијају да Звезда не посустане у трци да освоји још коју златну плочу. Тако би Цеца постала славна као дечаки Робертину у Италији и Хозелито у Шпанији. Надајмо се да ће тако и бити!

Драгомир Ристић

* ХУМОР *

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Здраво, Јованка, идем у канцеларију да се одморим!

70.000 СТ. ДИН. ОНОМЕ КО ПРОНАЂЕ НЕСТАЛИ АУТО

Власник несталиг аутомобила Никола Павловић из Београда, Хилендарска бр. 21 даје ономе ко му буде пронашао нестали аутомобил специјалну награду од 50.000 старих динара.

BG * 578-64

„МОСКВИЧ 408“ са 4 фара, боје слонове кости.

Аутомобил је нестало 4. X о. г. испред куће у Хилендарској улици бр. 21.

Напомена: Поред награде коју даје власник несталиг аутомобила, налазачу припада и наша награда предвиђена за ову рубрику од 20.000 ст. динара.

Нестала кола тражите не са-

мо на улици већ и по забаченим двориштима, напуштеним плацевима, у најмањим насељима, на неочекиваним местима.

Ако пронађете нестали аутомобил у Београду или било где у нашој земљи, јавите првом милиционеру или станици милиције. Дајте своје податке и узмите потврду од милиционера или од станице милиције да сте ви пронашли кола и пошаљите Забавнику пре порученим писмом.

Много среће и нашем читаоцу-налазачу и власнику Николи Павловићу!

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

**ДАРЕЖЉИВОСТ
НИЈЕ У ЦЕПУ НЕГО
У СРЦУ**

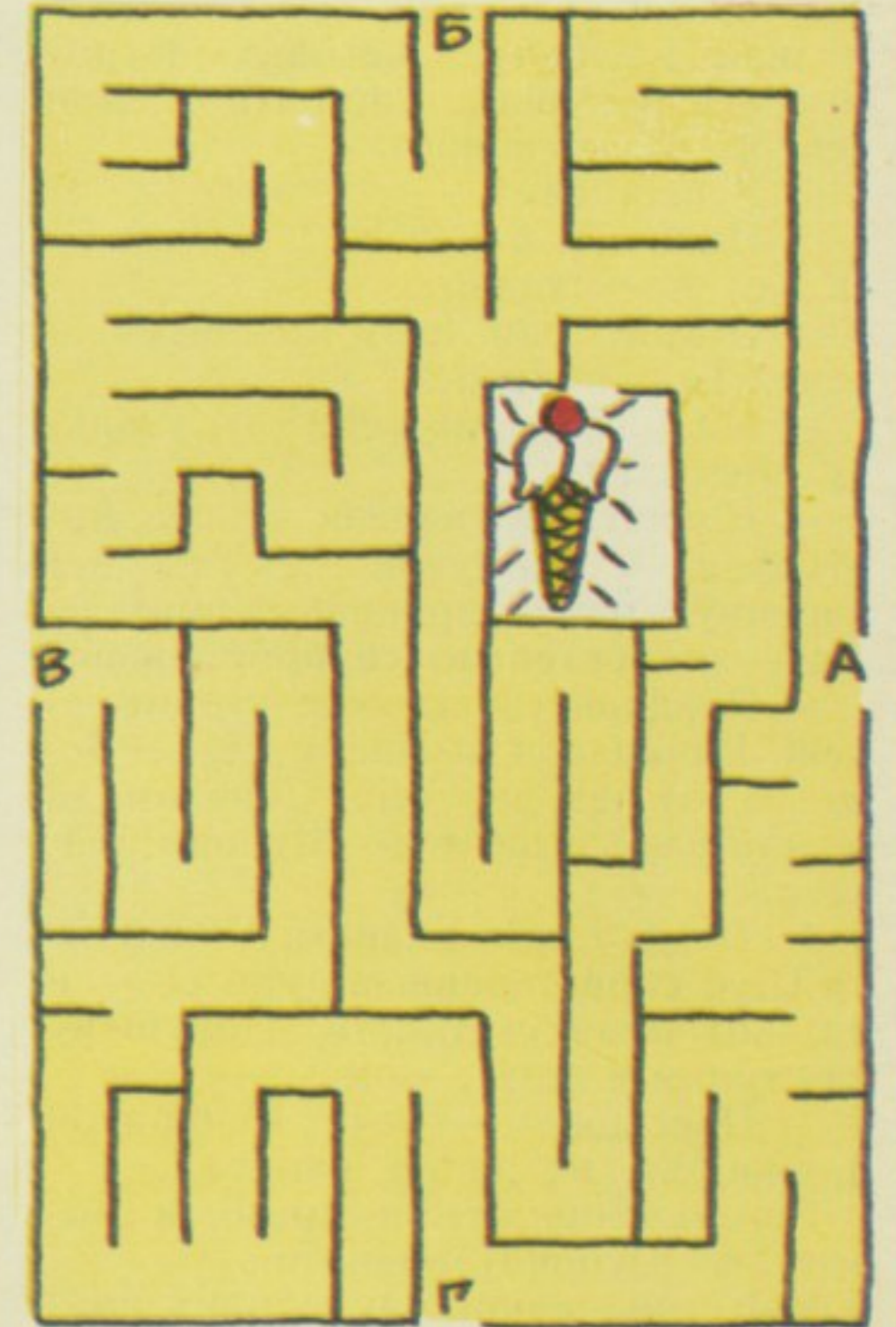
(Занзибарска пословица)

КАПЕТАН Кејт

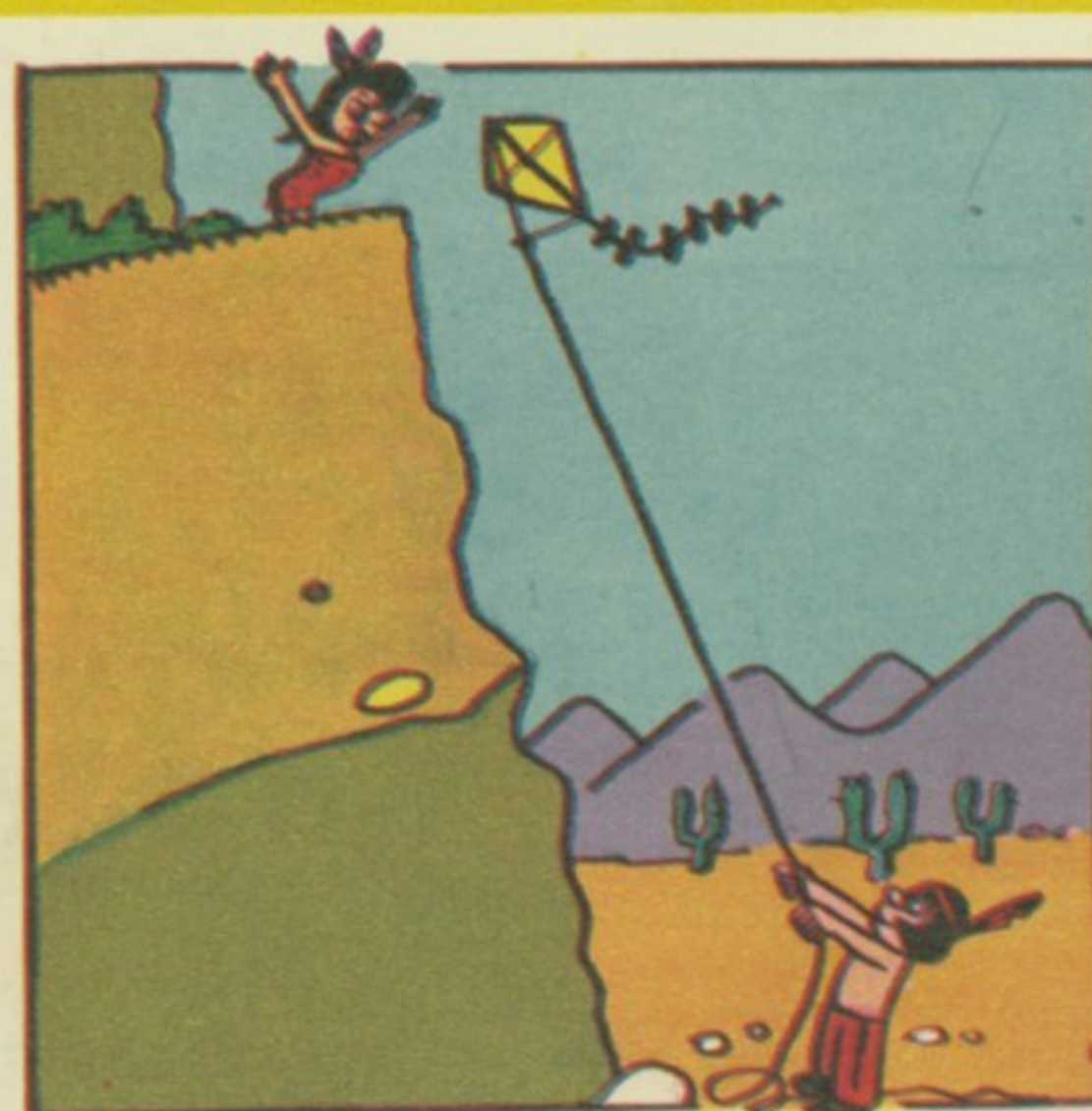
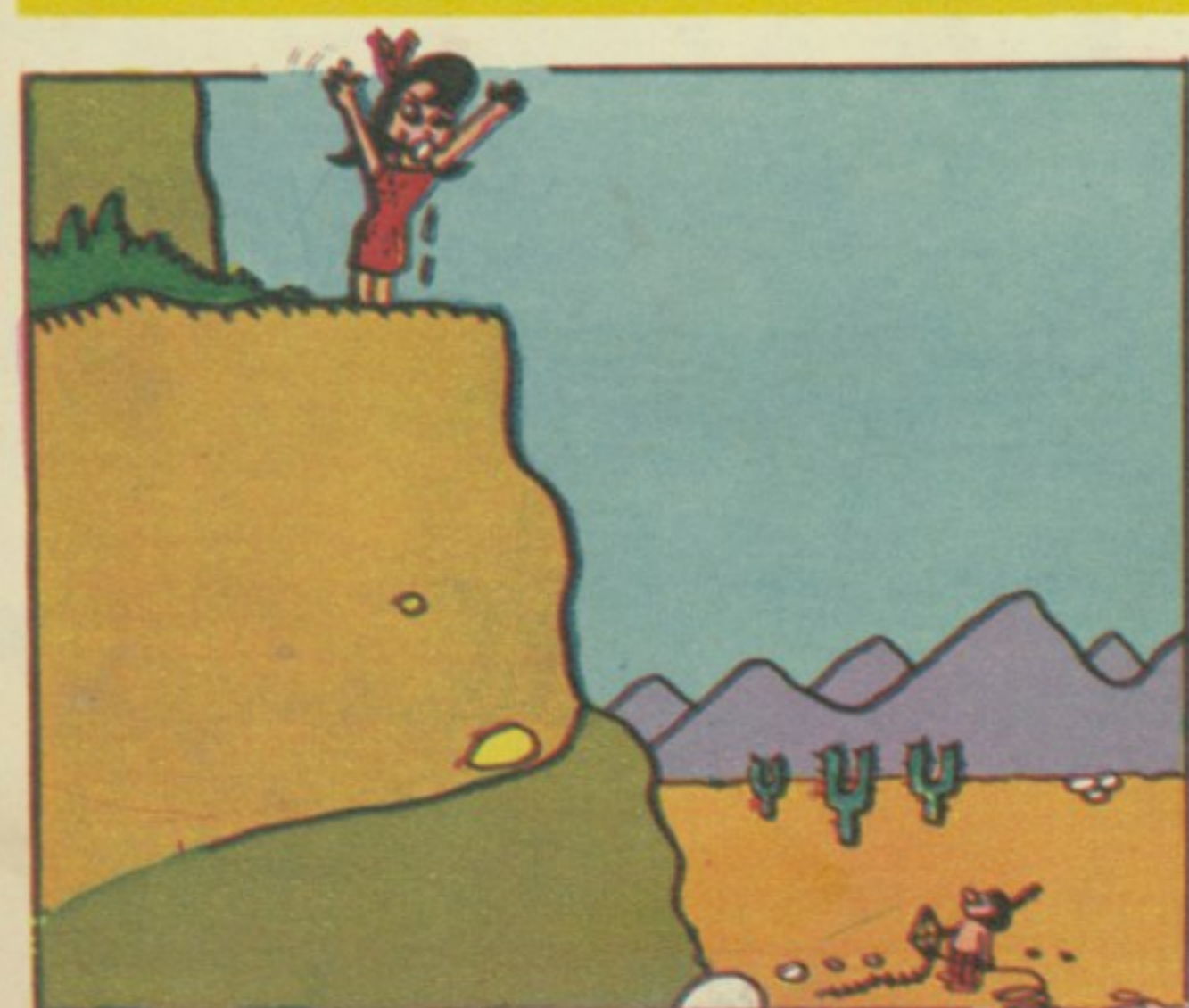

НЕМА СЛАДОЛЕДА БЕЗ МУКЕ

Јоци је врућина и радо би појео сладолед. Али да би до њега стигао мора да изабере прави пут. Знате ли који је?

ОДГОВОР: ПУТ Б.

Тед Шуб био је стари особењак који је имао три слабости: играо је шах и карте у сеоској кафаници; био аматер-астроном; и чврсто веровао да живот разумних бића постоји и изван ове наше планете и да је могуће ступити у везу са тим другим бићима. Али, за разлику од ретких истомисленика, Шуб је стално покушавао да ступи у везу са другим световима помоћу необичне направе коју је изумео и која је личила на радио-телескоп.

За Тада Шуба био је то велики тренутак кад је тројци својих старих пријатеља, који су се стално шалили на рачун његових астрономских покушаја, саопштио једне вечери у кафаници:

— Успео сам!
— Одлично, а у чему? — упитао га је Александар.
— Открио сам нову планету! — рече Тед поносно.
— Ма немој нам рећи! — узвикну Леополд.
— Планета се налази близу Арктуруса — продужио је Тед, већ навикнут на задиркивање пријатеља — и постепено се приближава.
— Поздрави је с моје стране — рече Ричардсон смећећи се. — Јеси ли јој већ дао име? Мислим да је најбоље да се зове Шубова планета.

— То је тамна планета — настави Шуб скоро извињавајући се — и на њој нема светлости. Покушаћу да ступим у везу с њом.

— Пресеци! — рече Ричардсон пружајући му шпил карата.

Тако су пријатељи примили новост о Шубовој планети.

Међутим, једног од Тедових пријатеља ипак није мрзело да позове опсерваторију у Висконсину и пријави откриће нове планете чије је постојање, на запрепашћење осталих Тедових другара, опсерваторија потврдила. Нова, „Шубова“ планета била је рођена!

Веза је успостављена!

Две недеље после открића нове планете Тед се придружио пријатељима у кафаници, пошто је испио чашу пива, саопштио им поверљивим тоном:

— Потпуно сам сигуран да сам ступио у везу са њима, само не разумем њихов језик!

Наравно, оваква изјава изазвала је праву бурну задикивање и шала на његов рачун, али Тед је све то стрпљиво подносио.

Кад се те ноћи вратио кући и погледао кроз телескоп, видео је да се планета повећала, тј. да је ближе Земљи. Кад је помоћу радија опет покушао да успостави везу, поново је чуо само уједначено шиптање, зујање и буку која је несумњиво представљала неку врсту говора потпуно различитог од било ког земаљског, али ипак — говора!

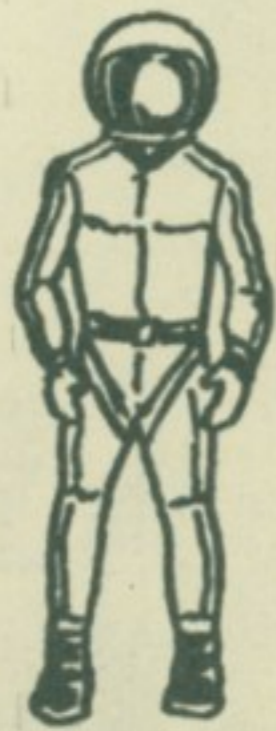
Тед Шуб провео је пуна два часа слушајући необичне звуке, кад изненада осети као да му се неко обраћа на његовом рођеном језику! Са радија се ништа није чуло... Није тачно разумео како се то у ствари догодило, али је био убеђен да су становници „његове“ планете телепатично успели да „прочитају“ његове мисли, открију основне елементе језика којим је он говорио и да су сад спремни с њим да „разговарају“.

— Каква врста бића насељава Земљу? — хтели су „они“ да знају.

Шуб је покушао да им дочара изглед човека, на шта су они саопштили да постоје људи-биљке на Венери, мрави на Андромеди, шестонога и четворонога бића на Бетелгузи, али да нигде у свемиру не

НОВА ПЛАНЕТА

РОД ДАГЛАС

ИМА ЉУДИ КОЈИ ВЕРУЈУ ДА У СВЕМИРУ ПОСТОЈЕ РАЗУМНА БИЋА, АЛИ МАЛО ИХ ЈЕ КОЈИ СУ УСПОСТАВИЛИ ВЕЗУ С ЊИМА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

постоје никаква бића слична човеку.

— Ви сте једина бића те врсте у космосу — рекао је Шубу његов међупланетарни саговорник.

— А како ви изгледате? — упита Тед опрезно.

Тишина је била једини одговор, али убрзо се у његовој свести створи жива слика нечег што никад раније није видео нити сањао: хиљаде и хиљаде сићушних бића која су подсећала на инсекте, са танким издуженим главама, крупним очима и антенама на злгавкастим, четвороногим телима са малим крилцима. „Нема никакве разлике међу њима, изгледа да су сви истог доба“ — помисли Тед.

— Нисмо, али се редовно подмлађујемо — одговори биће с којим је Тед разговарао.

„Имају ли имена?“ — питао се астроном.

— Да, ја се зovem Гуру — рече становник Шубове планете — а ти си Тед Шуб.

„На ком ли су степену цивилизације?“ — размишљао је Тед.

Одмах је „видео у свести“ простране градове који су се уздизали над површином без икаквог видљивог растиња, суморне грађевине без прозора које су имале улазе таман довољне да кроз њих прођу њихови чудни становници... Али у самим зградама било је мноштво примера једне велике и старе цивилизације...

Ричардсон је несћао

Шубови пријатељи слатко су се смејали кад им је сутрадан причао о необичној цивилизацији коју је упознао. Нарочито су се подсмевали изгледу становника Шубове планете који су толико подсећали на бића-инсекте из књига Х. Џ. Велса, чувеног писца фантастичних прича и романа.

Ричардсон је предњачио у вицевима на рачун Гуруа и његовог знања енглеског језика, па је решио да се нашали са Тедом. Одлучио је да спроведе жице са микрофоном од Шубове машинерије и ступи у везу с њим представља-

ну, Тед је имао утисак да је неки велики апарат прикључен на систем везе са становницима далеке планете.

Баш у том тренутку сукну пламени језик који пројурити од машине до прозора, а испред куће блесну светлост слична муњи. Кад се Тед мало прибрао и излетео пред кућу, на неких десетак метара од зграде угледао је малу гомилу сивкасте прашине од које су водиле две танке, једва видљиве линије прашине све до прозора, а од прозора до машине!

У том моменту Тед није знао за Ричардсонову шалу, али чињеница је да је тог дана Ричардсон нестало без трага и да га више нико никад није видео!

Подмлађивање

— Шта има ново са твојом планетом? — упита Леополд Тада кад је једне од следећих вечери свратио у кафану.

— Они хоће да ме подмладе — одговори Тед задовољно.

— Шта то треба да значи? — упита Александар кисело.

— Они кажу да могу да ме учине опет младим. Они никад не умиру већ дуго живе, а затим се подмлађују и опет изнова. Гуру каже да то исто могу да ураде са мном преко машине, слично оном случају кад су применили дезинтеграторе — објасни Тед Шуб.

— Слушај, Тед, најбоље би било да најпре напишеш тестамент — за сваки случај! — пециу га Леополд.

— Већ данас сам то учинио — узврати астроном озбиљно.

— Мора да су те буве на твојој планети на високом ступњу цивилизације кад су способне за тако нешто — рече Александар подсмешљиво.

— Они нису буве — рече Тед помало љутито. — Они су бића, другачија од тебе и мене, али разумна бића.

Те ноћи астроном је весело сео за апарат, присећајући се колико је Гуру био запањен кад је чуо да људи на Земљи умиру иако за то нема никакве потребе и како му је понудио да га подмлади. Ускоро је успоставио везу и „чуо“ безвучни Гуруов глас:

јући се као Гуру. Речено — учињено.

Кад је Тед те вечери сео за апарат, на своје огромно изненађење чуо је савршено један глас који је говорио чистим енглеским језиком и као да је долазио из непосредне близине:

— Ми становници Ахлија, за 24 сата почећемо са Земљанима рат до истребљења — говорио је Ричардсон уздржавајући се да не прсне у смех.

— Али зашто...? — започе Тед, али у то се у његовој свести створи слика Гуруовог лица које је било изобличено од беса:

— Неко се умешао у везу — обавести Гуру Тада. — Склони се од машине да бисмо могли да употребимо дезинтегратор.

Пре него што је напустио маши-

ТЕДОВА ИЗЈАВА ДА ЈЕ ОТКРИО НОВУ ПЛАНЕТУ И СТУПИО У ВЕЗУ С ЊЕНИМ СТАНОВНИЦИМА ИЗАЗВАЛА ЈЕ ПРАВУ БУРУ СМЕХА У КАФАНИЦИ

СЛЕДЕЋА ПРИЧА:

Бића изван нашег свемира, као претходница својих сународника, стижу у мало мексичко село. Њихова летелица је у квару...

— Јеси ли спреман, Теде?
— Да, сасвим спреман — одговори астроном узбуђено.
— Немаш чега да се плашиш. Процес траје неколико земаљских часова — рече Гуру.
— Не бојим се — рече Тед Шуб.
Тед Шуб се заиста није плашио. Био је испуњен осећањем сличним чаробној блажености и седео је мирно и чекао...

Имењак

Тед Шуб, аматер-астроном и стари особењак, данима се није појављивао у крчми, па су његови забринуте пријатељи отишли да га потраже.
Врата им је отворио неки младић.
— Где је Тед Шуб? — упита Леополд збуњено.
— Ја сам Тед Шуб? — одговори младић мирно.
— Мислим на Теда Шуба који је са нама играо карте у Биксбијевој крчми — додаде Леополд осећајући како га нешто стеже око срца.
— Жао ми је, мора бити да тражите неког другог — одговори младић.

— А шта ви овде радите, — упита Александар.
— Па, ја сам наследио стричеву заоставштину — узврати млади Тед Шуб.

Заиста, кад су Леополд и Александар проверили ову тврдњу код Шубовог адвоката, уверили су се да је старац сачинио тестамент којим је све оставио свом братанцу — имењаку! У тестаменту је нарочито наглашено да братанац наслеђује целокупну имовину и у случају да се старом Теду Шубу догоди нешто непредвиђено, па чак и ако постоји основана сумња у погледу његове смрти.

Млади човек веома је лично на старог Теда Шуба али се, зачудо, врло брзо отарасио стричеве машине и није показивао никакве астрономске склоности. Међутим, уколико је прича старог Шуба била тачна, то је могло да значи да он није толико подмлађен колико враћен у раније време, тј. да није задржао у сећању ништа из свог претходног живота, па ни радиотелескоп нити везу са становницима „своје“ планете.

Тед Шуб је лично на човека који стално покушава да се сети нечег, али у томе никако не успева. На његовом лицу увек је био необичан израз кад год би гледао кроз прозор крчме како Леополд и Александар, два усамљена старца, замисљено и ћутке седе за столом. Био је то израз који као да је говорио да постоји нешто што би млади Шуб морао да зна, нешто чега би морао да се сети, нешто што би требало да уради, да каже, али није било начина на који би то могао да постигне.

Био је то тужан приказ који се често понављао и који је много говорио о запањујућој сличности старог и младог Шуба и то не само физичкој: стари Шуб очајнички је покушавао да нађе неког ко ће му веровати, а његов братанац сада исто тако очајнички покушава да пронађе неког ко ће га прихватити или бар неко место које би он сам могао да прихвати на основу ограничег знања које поседује.

Сада кад и ви знате ову чудну причу, драги читаоче, да ли бисте ви могли да га прихватите?

ТУНГА И ЦРНИ ЖАРЕБАЦ

ПОДСЕТНИК

Лутка лепо обучена обрадоваће твоју млађу сестру за рођендан. Може се купити у продавници „Домаћа радност“, Београд, Кнез Михаилова 4. Цена је 15 н. динара.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

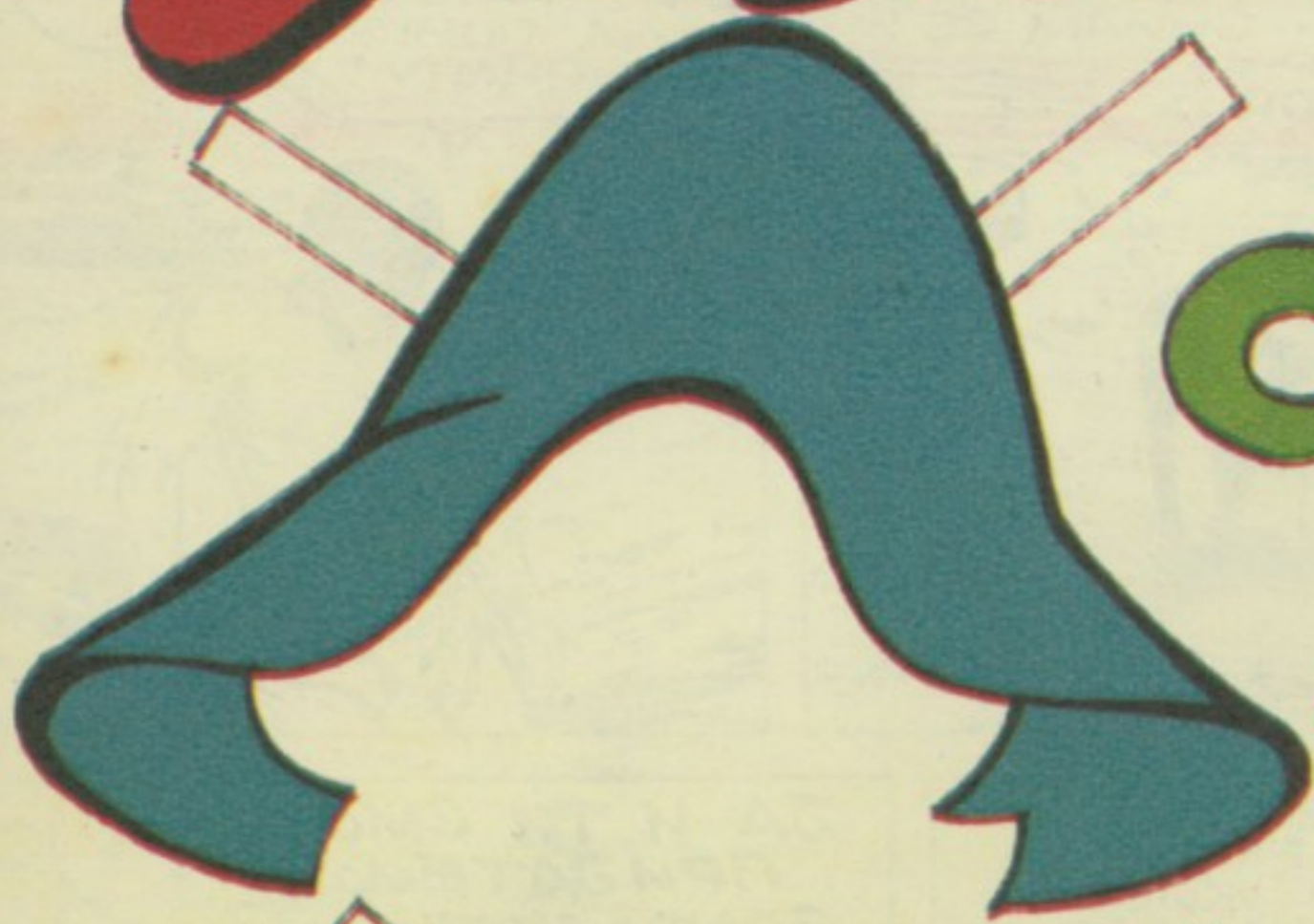
НАЈЛЕПША КАУБОЈКА

Већ неколико година љупку Боби Џентри, коју зову „најлепша каубојка“, убрајају међу најбоље светске певаче мада многи сматрају да за то више може да захвали свом шарму него гласу. Недавно је композицијом „Никад се више нећу заљубити“ заузела прво место на светским топ-листама. Композиција, међутим, није велики хит али је симпатична и певљива. Друга мелодија на плочи „Човек из осигуравајућег друштва“ њена је композиција. Издање „Југотон“, цена 8,50 н. д.

BOBBIE GENTRY

ОЦИЦА

НА САЈМУ МОДЕ

ПРАКТИЧНА ЦЕМПЕР -
ХАЉИНА (СТИЛ БАЗАР)

КОМПЛЕТ СА ПРЕЛУКОМ
У „ХИПИ“ СТИЛУ
(МЕРИ КВАНТ)

СЕН ЛОРАН:
ВЕЧЕРЊИ КОМПЛЕТ
СА ПАНТАЛОНАМА

МАНТИЛ СА ПАНТА-
ЛОНАМА ОД
ШКОТСКОГ ТВИДА
(ДИОР)

БРАСНИ КОЖА И
ТЕЛЕБЕ КРЗНО
(БЕКО)

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 14 година и ученик сам VIII-ог разреда. Ватрени сам навијач „Црвене звезде“. Мишко Даниловски, Ул. 756, бр. 4, Скопље.

Желела бих да се дописујем са другом или другарицом из Југославије. Имам 14 година и идем у VI-II разред. Скупљам слике бит-певача, поштанске марке и салвете. Језик дописивања: енглески и српскохрватски. Снежана Станковић, Николе Вукичевића 2, Сомбор.

Ученик сам VIII разреда, имам 13 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Хоби ми је скупљање разгледница и значака. Љубивоје Дабић, Поречка 40, Пожаревац.

Имам 15 година и идем у VIII разред. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше домовине. Волим забавну музику и Џајића. Лепосава Павловић, Моше Пијаде 42, Параћин.

Желела бих да се дописујем с другарицама и друговима широм Југославије. Мој хоби је скупљање салвета и маркица. Имам 13 година и идем у VII разред. Љубица Мрђенов, Марка Краљевића 7, Стапар.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из СССР. Имам 12 година. Волим забавну музику, скупљам салвете и разгледнице и навијам за „Црвену звезду“. Марица Велимир, Југ Богданова 43, Вечка Паланка.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из Југославије и Француске. Мој хоби је скупљање салвета. Зумрета Зекић, Осн. шк. „Светозар Марковић“, Сјеница.

Навијам за „Сарајево“, волим бит и забавну музику. Обожавам Ђорђа Марјановића. Лариса Турковић, уч. V-д р. осн. шк., Столац.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 12 година и идем у VI разред основне школе. Мој хоби је скупљање салвета и глумца. Ђенада Пецо, Ашиковина бр. 1, Мостар.

Имам 11 година, идем у IV разред. Желела бих да се дописујем са вршњацима из Југославије. Мој хоби је скупљање салвета. Бојана Влајковић, Сењачка 26, Београд.

Дописивала бих се с вршњацима из домовине и иностранства на нашем и енглеском језику. Имам 15 година. Волим спорт и музику. Навијам за „Црвену звезду“. Зорица Лековац, ученица, Лењинова 2/II, Приштина.

Желела бих да се дописујем са својим вршњацима из Југославије на немачком језику. Звем се Sabine Backofen, имам 13 година и идем у седми разред осмогодишње школе. Моја адреса је 8021 Dresden, Wehlener Strasse 27, DDR.

* укршћене речи *

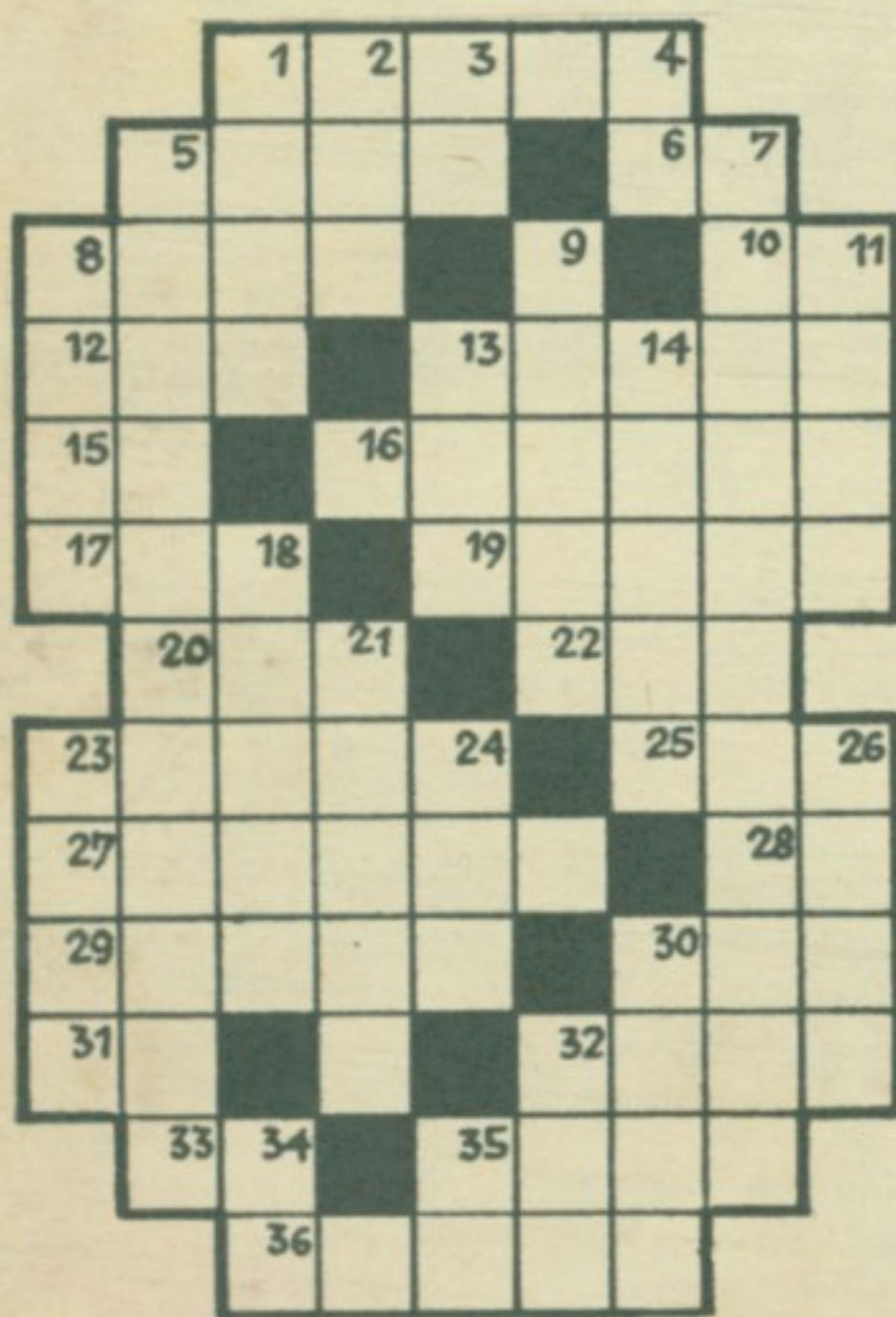
Водоравно: 1) Наша планина, 5) острво на Јадрану, 6) иницијали нашег књижевника („Слуга Јернеј“), 8) купалиште код Венеције, 10) страна мушко име, 12) врста мача, 13) подземна железница, 15) свеза, 16)

страно женско име, 17) лука у Израелу, 19) град у Авганистану, 20) врста шиба, 22) личност из индијског пева „Махабхарта“, 23) француски вајар (XVIII век), 25) острво на Јадрану, 27) бог сунца код старих Египћана, 28) слово латинице, 29) мера за течност, 30) највећи сисар, 31) узвик, 32) присвојна заменица, 33) ономотопеја лавеза, 35) врста колача, 36) град у Тршћанском заливу.

Усправно: 1) прилог за место, 2) опак, 3) два иста сугласника, 4) одречна свеза, 5) лицемерство, 7) кружење, 8) река у Сибиру, 9) француски историчар (XIX века), 11) врста тканине, 13) непрерађен челик, 14) река у Италији, 18) један минерал, 21) домаћа животиња, 23) половина, 24) личност из Шекспирове трагедије, 26) грчко слово, 30) стратегијски важна тачка, 32) енглески филозоф (XIX века), 34) лична заменица, 35) река у Италији.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) мак, 4) Иго, 7) опус, 9) квар, 10) раст, 11) раса, е, 12) таван, х, 14) Молијер, 16) јасак, 17) Цер, 19) ом, 20) хар, 22) бу, 23) дар, 25) велур, 27) Целебес, и, 30) терет, м, 32) Крит, 34) киша, 36) „рено“, 37) анал, 38) ада, 39) али.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22.711.

ИЛИЈА ЋЕ НА ЛЕТО У АМЕРИКУ

У последње време неколико читалаца обратило нам се питајући нас шта је било с победником нашег конкурса „Ко ће први на Месец — СССР или САД“. Као што је познато, на Месец су први стигли космонаути САД. Јасно је према томе да је победник нашег конкурса ИЛИЈА ШАНТА из Сремских Карловаца. Да вас подсетимо: Илија Шанта је постао победник на тај начин што је између неколико хиљада наших читалаца (који су као и он погодили ко ће први стићи на Месец) његово име извучено на срећу. Он нам је својевремено јавио да би на пут у САД најрадије кренуо идућег лета (1970.) за време школског распуста. Са њим ће, како је било предвиђено конкурсом, путовати и професор кога сам Илија буде изабрао.

Кад Илија и његов професор буду кренули на пут, „Забавник“ ће их испратити и своје читаоце обавестити о том испраћају.

БИЉАНА, ЈАВИ СЕ!

Желела бих да ми се јави Биљана Милачић из Титограда. Молим другове и другарице који знају њену адресу да ми јаве.

Биљана, молим те, што пре ми се јави.

Марија Вицковић,
Котор 495.

АРГУСОВЕ ОЧИ

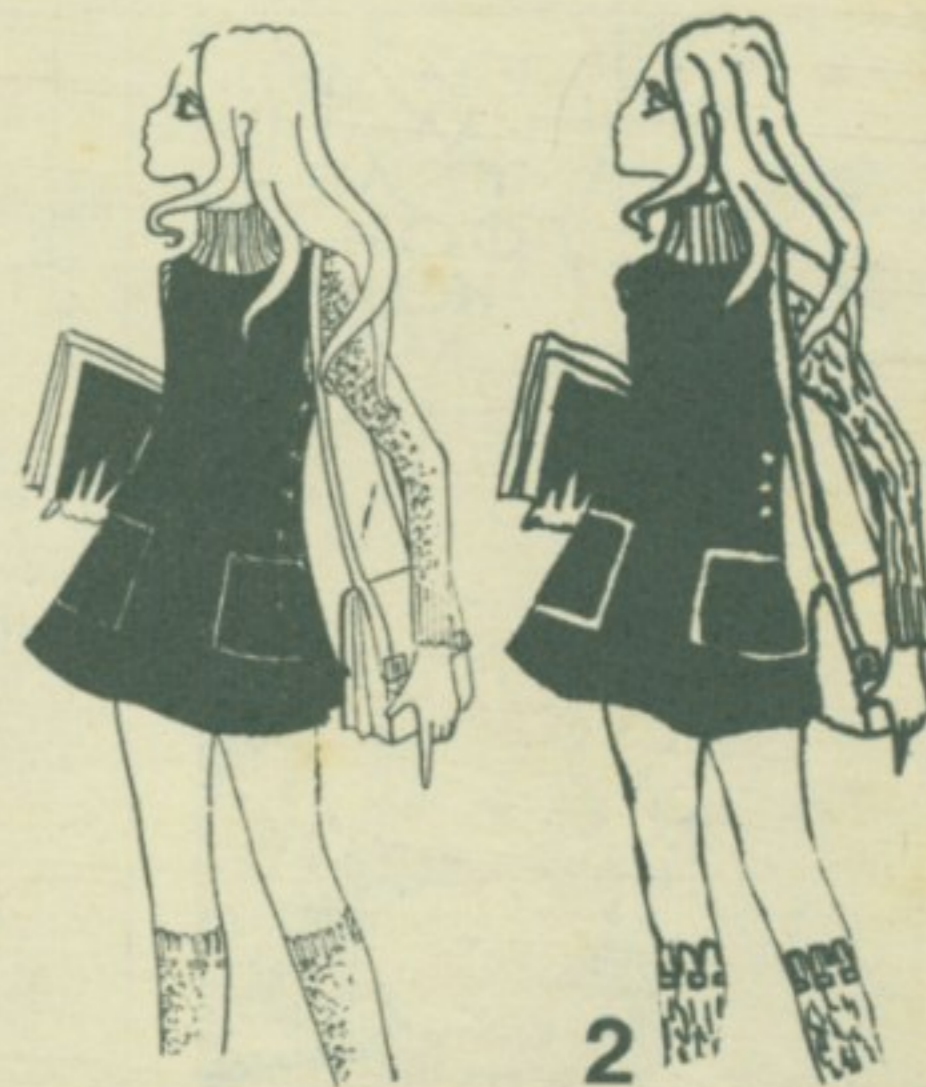
Драга редакцијо,

Била сам веома изненађена када сам у броју 929 у вашем листу угледала школску кецељу коју сам још раније видела у „Експрес Политици“ Реч је о Сузани Булатовић из Ти-

тограда која је у Забавнику добила II награду за школску кецељу а коју је у ствари прецртала од Катице Ујевић из Сплита која је своје моделе објавила у „Експрес Политици“.

Ваш лист читам већ неколико година и чуди ме како је то нашем строгом оку могло да измакне.

Примите много поздрава од
СВЕТЛАНЕ МАЏАРАЦ
ул. Моше Пијаде 14, Лесковац

Модел КАТИЦЕ УЈЕВИЋ, објављен у „Експрес Политици“ (лево) који је наша читатељка прецртала (десно).

Што измакне нашем „строгом оку“ неће измаћи стоком Аргусу — читаоцима. Пошто сте први открили прецртавање (дошло нам је још писама) следи вам награда у износу од 2.000 старих динара.

Истовремено објављујемо следећу исправку:

ЉИЉАНА СЈЕКЛОЋА, Маршала Тита 96, Ловћенац, Бачка, добитник III награде на нашем конкурс „ШКОЛСКА МОДА“, помиче се за једно место унапред и уместо другонаграђене, а после две исправке дисквалификоване, СУЗАНЕ БУЛАТОВИЋ, добија II награду фото-апарат.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ: РЕШЕЊЕ СА 18. СТР.

У журби, Сержов пријатељ Рејмон направио је грешку која га је одала: желећи да полиција посумња у неког провалника који је споља обио прозор, он је окно уместо да га разбије на месту где се налази рајбер, разбио на сасвим супротном крају. То је навело инспектора да посумња у Рејмона који је, поред Сержа био једини на броду.

ЧЕМАМБА,
ТИМУМБА,
РИМАМБА!

Шта значи ово што сам рекао? Одговорите хитно на моју адресу: ДЕНИС, Политикин забавник Београд Македонска 29. Биће награда! И не заборавите да у суботу ПРВОГ НОВЕМБРА излази моја свеска број 4!

WALT
DISNEY

МИКИ

